

Den Europæiske Unions Tidende

C 285

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

8. november 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
IV	<i>Oplysninger</i>	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2008/C 285/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 272 af 25.10.2008	1
V	<i>Udtalelser</i>	
	RETLIGE PROCEDURER	
	Domstolen	
2008/C 285/02	Forenede sager C-75/05 P og C-80/05 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. september 2008 — Forbundsrepublikken Tyskland (sag C-75/05 P), Glunz AG og OSB Deutschland GmbH (sag C-80/05 P) mod Kronofrance SA og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — statsstøtte — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelser — annullationssøgsmål — formaliteten — de berørte parter — regionalstøtte til store investeringsprojekter — multisektorale rammebestemmelser 1998)	2

DA

Pris:
18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2008/C 285/03	Forenede sager C-402/05 P og C-415/05 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 3. september 2008 — Yassin Abdullah Kadi og Al Barakaat International Foundation mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — restriktive foranstaltninger over for personer og enheder med tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban — De Forenede Nationer — Sikkerhedsrådet — resolutioner vedtaget i medfør af kapitel VII i De Forenede Nationers pagt — gennemførelse i Fællesskabet — fælles holdning 2002/402/FUSP — forordning (EF) nr. 881/2002 — foranstaltninger, der omfatter personer og enheder, som er optaget på en liste opstillet af et organ under De Forenede Nationer — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — komité under Sikkerhedsrådet oprettet ved afsnit 6 i Sikkerhedsrådets resolution 1267 (1999) (sanktionskomitéen) — optagelse af disse personer og enheder i bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 — annullationsøgsmål — Fællesskabets kompetence — hjemmel i artikel 60 EF, 301 EF og 308 EF i forening — grundrettigheder — ejendomsret, ret til kontradiktion og ret til en effektiv domstolsprøvelse)	2
2008/C 285/04	Forenede sag C-120/06 P og C-121/06 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. september 2008 — Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) og Giorgio Fedon & Figli SpA, Fedon America, Inc. mod Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kongeriget Spanien (Appel — henstillinger og afgørelser fra Verdenshandelsorganisationens (WTO) tvistbilæggesinstans — tvistbilæggesinstansens konstatering af, at Fællesskabets importordning for bananer er uforenelig med WTO's regler — gengældelsesforanstaltninger indført af Amerikas Forenede Stater i form af en tillægstold pålagt import af visse varer med oprindelse i forskellige medlemsstater — gengældelsesforanstaltninger godkendt af WTO — Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold foreligger ikke — sagsbehandlingstid ved Retten — rimelig varighed — påstand om rimelig godtgørelse)	3
2008/C 285/05	Sag C-279/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — CEPESA, Estaciones de Servicio SA mod LV Tobar e Hijos SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Madrid — Spanien) (Konkurrence — aftaler — aftaler mellem virksomheder — artikel 81 EF — forordning (EØF) nr. 1984/83 — artikel 10-13 — forordning nr. 2790/1999 — artikel 4, litra a) — aftale om eneforhandling af olieprodukter mellem indehaveren af en tankstation og et olieselskab — fritagelse)	4
2008/C 285/06	Sag C-305/06: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — kombineret varetransport mellem medlemsstaterne — direktiv 92/106/EØF — afsluttende vejstrækninger, der udgør en integrerende del af den kombinerede transport — den banegård, der ligger nærmest)	5
2008/C 285/07	Sag C-316/06: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland (Traktatbrud — miljø — direktiv 91/271/EØF — forurening og skader — rensning af byspildevand)	5
2008/C 285/08	Forenede sager C-428/06 — C-434/06: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — Unión General de Trabajadores de La Rioja UGT-RIOJA (sag C-428/06), Comunidad Autónoma de La Rioja (sag C-429/06) mod Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Diputación Foral de Vizcaya, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao, Confederación Empresarial Vasca (Confebask) og Comunidad Autónoma de La Rioja (sag C-430/06), Comunidad Autónoma de Castilla y León (sag C-433/06) mod Diputación Foral de Álava, Juntas Generales de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confebask) og Comunidad Autónoma de La Rioja (sag C-431/06), Comunidad Autónoma de Castilla y León (sag C-432/06) mod Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask) og Comunidad Autónoma de Castilla y León (sag C-434/06) mod Diputación Foral de Vizcaya, Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao, Confederación Empresarial Vasca (Confebask) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanien) (Statsstøtte — skatteforanstaltninger vedtaget af en regional eller lokal myndighed — selektiv karakter)	6

2008/C 285/09	Sag C-11/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — Hans Eckelkamp, Natalie Eckelkamp, Monica Eckelkamp, Saskia Eckelkamp, Thomas Eckelkamp, Jessica Eckelkamp og Joris Eckelkamp mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Beroep te Gent, Belgien) (Frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF og 58 EF — arveafgift — national lovgivning om fastsættelse af ejerskifteafgift for fast ejendom, hvorefter det ikke er tilladt at fradrage pantehæftelser, der påhviler en fast ejendom, i værdien af denne ejendom, såfremt arvelader var bosiddende i en anden medlemsstat på dødstidspunktet — restriktion — berettigelse — foreligger ikke) 6	6
2008/C 285/10	Sag C-43/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — D.M.M.A. Arens-Sikken mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Frie kapitalbevægelser — EF-traktatens artikel 73 B og 73 D (nu artikel 56 EF, henholdsvis artikel 58 EF) — national lovgivning om arveafgift og ejerskifteafgift, som ved beregningen af disse afgifter ikke tildeler et fradrag for overfordelingsgæld som følge af en testamentarisk reguleret bodeling, når arvelader på dødstidspunktet ikke var bosiddende i den medlemsstat, hvori den arvede faste ejendom er beliggende — restriktion — berettigelse — foreligger ikke — manglende bilateral overenskomst om undgåelse af dobbeltbeskatning — følgevirkningerne for restriktionen for de frie kapitalbevægelser, hvis arveladers bopælsmedlemsstat yder godtgørelse for at hindre dobbeltbeskatning på et lavere niveau) 7	7
2008/C 285/11	Sag C-141/07: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — foranstaltninger med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion — beskyttelse af den offentlige sundhed — berettigelse — apoteker — levering af lægemidler direkte til hospitaler — apotekets nære beliggenhed i forhold til det pågældende hospital) 8	8
2008/C 285/12	Sag C-228/07: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — Jörn Petersen mod Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Niederösterreich (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof, Østrig) (Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 4, stk. 1, litra b) og g), artikel 10, stk. 1, og artikel 69 — fri bevægelighed for personer — artikel 39 EF og 42 EF — lovpligtig pensions- og ulykkesforsikring — sikringsydelse i anledning af nedsat arbejdsevne eller invaliditet — forskudsvis udbetaling heraf til arbejdsløse ansøgere — kvalifikation af ydelsen som en »ydelse ved arbejdsløshed« eller en »ydelse ved invaliditet« — bopælskrav) 8	8
2008/C 285/13	Sag C-251/07: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. september 2008 — Gävle Kraftvärme AB mod Länsstyrelsen i Gävleborgs län (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige) (Miljø — direktiv 2000/76/EF — affaldsforbrænding — kvalifikation af et anlæg til produktion af varme og elektricitet — begreberne forbrændingsanlæg og kombineret forbrændingsanlæg) 9	9
2008/C 285/14	Sag C-265/07: Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. september 2008 — Caffaro Srl mod Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Roma (Italien)) (Handelstransaktioner — direktiv 2000/35/EF — bekæmpelse af forsinket betaling — inddrivelsesprocedurer for ubestridte krav) 9	9
2008/C 285/15	Sag C-274/07: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Litauen (Traktatbrud — direktiv 2002/22/EF — forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — artikel 26, stk. 3 — fælleseuropæisk alarmnummer — tilrådighedsstillelse af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part) 10	10

2008/C 285/16	Sag C-447/07: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 11. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — artikel 39 EF — ansættelse i den offentlige administration — kaptajn og styrmand (overstyrmand) på skibe — udøvelse af offentlig myndighed om bord — krav om statsborgerskab i flagmedlemsstaten) 10	10
2008/C 285/17	Sag C-156/07: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. juli 2008 — Salvatore Aiello m.fl. mod Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico — scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato, Italien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 85/337 — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — anlæggelse af en vej i Milano) 11	11
2008/C 285/18	Sag C-225/07: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 3. juli 2008 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Landau/Isar (Tyskland)) — Straffesag mod Rainer Günther Möginger (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 91/439/EØF — gensidig anerkendelse af kørekort — inddragelse af førerret — frakendelsesperiode med midlertidigt forbud mod generhvervelse af førerret — gyldighed af kørekort erhvervet i en anden medlemsstat under frakendelsesperioden) 11	11
2008/C 285/19	Sag C-448/07 P: Domstolens kendelse af 20. juni 2008 — Ayuntamiento de Madrid og Madrid Calle 30, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — tilvejebringelse af data vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud — forordning (EF) nr. 3605/93 — det europæiske nationalregnskabssystem 1995 (ENS 95) — forordning (EF) nr. 2223/96 — klassificering af »Madrid Calle 30« i sektoren for »offentlig forvaltning og service« — Eurostats pressemeddelelse — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål) 12	12
2008/C 285/20	Sag C-497/07 P: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 27. juni 2008 — Philip Morris Products SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — tredimensionelt varemærke med form som en cigaretpakke — afslag på registrering) 12	12
2008/C 285/21	Sag C-6/08 P: Domstolens kendelse af 19. juni 2008 — US Steel Košice s.r.o. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Appel — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — Den Slovakiske Republik — tiltrædelsesakt — tildeling af kvoter — perioden 2008-2012 — betingelser — umiddelbart berørt — afvisning) 13	13
2008/C 285/22	Sag C-104/08: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 19. juni 2008 — Marc André Kurt mod Bürgermeister der Stadt Wels (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — Østrig) (Procesreglementets artikel 92, stk. 1, og artikel 104, stk. 3 — grundlæggende frihedsrettigheder — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — krav om kvalifikationsbevis i national lovgivning for udstedelse af en køreskolebevilling — forskelsbehandling af egne statsborgere i forhold til statsborgere fra andre medlemsstater) 13	13
2008/C 285/23	Sag C-152/08: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 25. juli 2008 — Real Sociedad de Fútbol SAD, Nihat Kahveci mod Consejo Superior de Deportes, Real Federación Española de Fútbol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien)) (Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — tillægsprotokollens artikel 37 — direkte virkning — arbejdsvilkår — princippet om forbud mod forskelsbehandling — fodbold — begrænsning af antallet af professionelle spillere fra et tredjeland, som må spille på et hold i en national konkurrence) 14	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 285/24	Sag C-207/08: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. juli 2008 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Panevėžio apygardos teismas — Republikken Litauen) — Straffesag mod Edgar Babanov (Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — landbrug — fri bevægelighed for varer — national lovgivning, som forbyder dyrkning af alle hamptyper) 15	15
2008/C 285/25	Sag C-84/08 P: Appel iværksat den 21. februar 2008 af Athanasios Pitsiorlas til prøvelse af dom afsagt den 27. november 2007 Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i de forenede sager T-3/00 og T-337/04, Athanasios Pitsiorlas mod Rådet for Den Europæiske Union og Den Europæiske Central Bank 15	15
2008/C 285/26	Sag C-327/08: Sag anlagt den 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik 15	15
2008/C 285/27	Sag C-333/08: Sag anlagt den 18. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik 16	16
2008/C 285/28	Sag C-335/08 P: Appel iværksat den 21. juli 2008 af Transports Schiocchet — Excursions SARL til prøvelse af kendelse afsagt den 19. maj 2008 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-220/07, Transports Schiocchet — Excursions mod Kommissionen 17	17
2008/C 285/29	Sag C-342/08: Sag anlagt den 24. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien 17	17
2008/C 285/30	Sag C-352/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 31. juli 2008 — Modehuis A. Zwijnenburg BV mod Staatssecretaris van Financiën 18	18
2008/C 285/31	Sag C-354/08: Sag anlagt den 30. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik 18	18
2008/C 285/32	Sag C-359/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. august 2008 — Stichting Greenpeace Nederland mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, procesdeltager: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division 19	19
2008/C 285/33	Sag C-360/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. august 2008 — Stichting Greenpeace Nederland og Stichting ter Voorkoming Misbruik Genetische Manipulatie »VoMiGen« mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, procesdeltager: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division 20	20
2008/C 285/34	Sag C-361/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. august 2008 — Stichting Greenpeace Nederland mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, procesdeltager: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division 21	21
2008/C 285/35	Sag C-363/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 7. august 2008 — Romana Slanina mod Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien 22	22
2008/C 285/36	Sag C-365/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 11. august 2008 — Agrana Zucker GmbH mod Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft 22	22
2008/C 285/37	Sag C-369/08: Sag anlagt den 12. august 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland 23	23

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 285/38	Sag C-370/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13. august 2008 — Data I/O GmbH mod Bundesfinanzdirektion Südost	24
2008/C 285/39	Sag C-371/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 14. august 2008 — Nural Örnek mod Land Baden-Württemberg	24
2008/C 285/40	Sag C-372/08 P: Appel iværksat den 14. august 2008 af Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O'Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd til prøvelse af kendelse afsagt den 2. juni 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-172/07, Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O'Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	25
2008/C 285/41	Sag C-377/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 18. august 2008 — EGN BV — Filiale Italiana mod Agenzia delle Entrate	25
2008/C 285/42	Sag C-382/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Østrig) den 25. august 2008 — Michael Neukirchinger mod Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen	26
2008/C 285/43	Sag C-386/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 1. september 2008 — Brita GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen	26
2008/C 285/44	Sag C-389/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 8. september 2008 — Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar NV, Uninet International NV, T2 Belgium NV og KPN Belgium NV mod Ministerraad, procesdeltager: Belgacom NV	27
2008/C 285/45	Sag C-390/08: Sag anlagt den 5. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	27
2008/C 285/46	Sag C-393/08: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 10. september 2008 — Emanuela Sbarigia mod Azienda USL RM/A, Comune di Roma, Assiprofar — Associazione Sindacale Proprietari Farmacia e Ordine dei Farmacisti della Provincia di Roma	28
2008/C 285/47	Sag C-394/08 P: Appel iværksat den 12. september 2008 af Zipcar, Inc. til prøvelse af dom afsagt den 25. juni 2008 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-36/07, Zipcar, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)	28
2008/C 285/48	Sag C-400/08: Sag anlagt den 16. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	29
2008/C 285/49	Sag C-402/08: Sag anlagt den 18. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Slovenien	30
2008/C 285/50	Sag C-419/08 P: Appel iværksat den 23. september 2008 af Trubowest Handel GmbH og Viktor Makarov til prøvelse af dom afsagt den 9. juli 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-429/04, Trubowest Handel GmbH og Viktor Makarov mod Rådet og Kommissionen	30

2008/C 285/51	Sag C-426/08: Sag anlagt den 25. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Cypern	31
2008/C 285/52	Sag C-427/08: Sag anlagt den 25. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellenke Republik	31
2008/C 285/53	Sag C-215/07: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 25. juni 2008 — Verlag Schawe GmbH mod Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof, Tyskland)	32
2008/C 285/54	Sag C-401/07: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	32
2008/C 285/55	Sag C-419/07: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Ottende Afdeling den 8. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	32
2008/C 285/56	Sag C-30/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	32
2008/C 285/57	Sag C-121/08: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellenke Republik	32

Retten i Første Instans

2008/C 285/58	Sag T-20/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — Kahla/Thüringen Porzellan mod Kommissionen (Statsstøtte — eksisterende eller ny støtte — kriseramt virksomhed — retssikkerhedsprincippet — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — kriteriet vedrørende private kreditorer — forenelighed med fællesmarkedet — betingelser herfor)	33
2008/C 285/59	Sag T-496/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2008 — Nortrail Transport mod Kommissionen (»Toldunion — ekstern fællesskabsforsendelse — fiskerivarer fra Norge — ansøgning om fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter — billighedsklausul — forordning (EØF) nr. 2913/92 og nr. 2454/93 — særlige forhold — åbning af toldkontingenter med tilbagevirkende kraft«)	33
2008/C 285/60	Sag T-47/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 18. september 2008 — Angé Serrano m.fl. mod Parlamentet (Personalesag — tjenestemænd — beståelse af interne udvælgelsesprøver med henblik på overgang til en anden kategori under den tidligere gældende vedtægt — ikrafttræden af den nye vedtægt — overgangsregler om indplacering i grad — ændring af forholdet til overordnede oprettet under den tidligere gældende vedtægt — velerhvervede rettigheder — berettiget forventning — proportionalitet — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik og princippet om pligten til at yde bistand)	34
2008/C 285/61	Sag T-248/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — HUP Usługi Polska mod KHIM — Manpower (I.T.@MANPOWER) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket I.T.@MANPOWER — absolutte registreringshindringer — fornødent særpræg — ingen beskrivende karakter — ikke tegn eller angivelser, der er blevet almindelige — ikke varemærke som vil kunne vildlede offentligheden — artikel 7, stk. 1, litra b)-d) og g), og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94)	34

2008/C 285/62	Sag T-412/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — M mod Ombundmanden (Ansvar uden for kontraktforhold — Kommissionens henlæggelse af en klage over adfærd udvist af en medlemsstat — Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om behandling af klagen — fejl begået af Kommissionen i forbindelse med indsigelsen om fejladministration — omtale af sagsøgeren med navns nævnelse — tilsidesættelse af retten til respekt for privatlivet, proportionalitetsprincippet og kontradiktionsprincippet — ikke-økonomisk skade — årsagsforbindelse) 35	35
2008/C 285/63	Sag T-45/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — Reliance Industries mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Fælles handelspolitik — antidumpingtold — udligningstold — toldens udløb — meddelelse om en fornyet undersøgelse — frist — WTO-regler) 35	35
2008/C 285/64	Sag T-116/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — Oakley mod KHIM — Venticinq (O STORE) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket O STORE — ældre nationalt ordmærke THE O STORE — sammenligning af tjenesteydelser præsteret som led i detailhandel med de tilsvarende varer — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — intervenientens påstand om omgørelse — artikel 134, stk. 3, i Rettens procesreglement) 36	36
2008/C 285/65	Sag T-218/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2008 — Neurim Pharmaceuticals (1991) mod KHIM — Eurim-Pharm Arzneimittel (Neurim PHARMACEUTICALS) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Neurim PHARMACEUTICALS — ældre EF-ordmærke og ældre nationalt ordmærke EURIM-PHARM — behandlingsproget for klagesagen — frister — antagelse af klage til behandling ved appelkammeret — proportionalitetsprincippet — viderebehandling — restitutio in integrum — artikel 59, 78 og 78a i forordning (EF) nr. 40/94 — regel 48, stk. 1, litra c), regel 48, stk. 2, regel 49, stk. 1, og regel 96, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95) 36	36
2008/C 285/66	Sag T-253/06 P: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 19. september 2008 — Chassagne mod Kommissionen (Appel — personalesag — tjenestemænd — godtgørelse af de årlige rejseudgifter — tjenestemand fra de franske oversøiske områder (DOM) — artikel 8 i vedtægtens bilag VII — bekræftende retsakt — lønseddel — fordrejning af de faktiske omstændigheder — retlig fejl) 37	37
2008/C 285/67	Sag T-264/06: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — DC-Hadler Networks mod Kommissionen (Offentlige indkøb — TACIS-programmet — beslutning om at annullere udbuddet — annulationssøgsmål — begrundelsespligt) 37	37
2008/C 285/68	Sag T-10/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2008 — FVB mod KHIM — FVD (FVB) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket FVB — ældre nationalt ordmærke FVD — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning (EF) nr. 40/94) 38	38
2008/C 285/69	Sag T-47/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2008 — ratiopharm mod KHIM (BioGeneriX) (EF-varemærker — ansøgning om BioGeneriX som EF-ordmærke — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94) 38	38
2008/C 285/70	Sag T-48/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2008 — ratiopharm mod KHIM (BioGeneriX) (EF-varemærker — anmodning om EF-ordmærket BioGeneriX — absolutte registreringshindringer — delvis beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94) 38	38

2008/C 285/71	Sag T-179/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — Anvil Knitwear mod KHIM — Aprile e Aprile (Aprile) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Aprile — det ældre nationale ordmærke ANVIL — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — begrundelsespligt — ret til forsvar — artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 73 og 74 i forordning (EF) nr. 40/94) 39	39
2008/C 285/72	Sag T-226/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2008 — Prana Haus mod KHIM (PRANAHAUS) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket PRANAHAUS — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94) 39	39
2008/C 285/73	Sag T-324/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. september 2008 — Município de Gondomar mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — Samhørighedsfond — forordning (EF) nr. 1164/94 — ophævelse af finansielt tilskud — ikke umiddelbart berørt — afvisning) 40	40
2008/C 285/74	Sag T-373/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. september 2008 — Rath mod KHIM — Grandel (Epican Forte) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Epican Forte — ældre EF-ordmærke EPIGRAN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — søgsmålet er åbenbart retligt ugrundet) 40	40
2008/C 285/75	Sag T-374/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. september 2008 — Rath mod KHIM — Grandel (Epican) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Epican — ældre EF-ordmærke EPIGRAN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — søgsmålet er åbenbart retligt ugrundet) 41	41
2008/C 285/76	Sag T-26/07: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. september 2008 — Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Lipor) mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — Samhørighedsfond — forordning (EF) nr. 1164/94 — ophævelse af finansielt tilskud — ikke umiddelbart berørt — afvisning) 41	41
2008/C 285/77	Sag T-143/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. september 2008 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — social sikring — afslag på anmodningen om godtgørelse af visse af sagsøgerens lægeudgifter med 100 %) 42	42
2008/C 285/78	Sag T-144/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. september 2008 — Marcuccio mod Kommissionen (Personalesag — social sikring — afslag på anmodningen om godtgørelse af visse af sagsøgerens lægeudgifter med 100 %) 42	42
2008/C 285/79	Sag T-333/08: Sag anlagt den 11. august 2008 — Bull m.fl. mod Kommissionen 42	42
2008/C 285/80	Sag T-340/08 P: Appel iværksat den 14. august 2008 af Marianne Timmer til prøvelse af dom afsagt den 5. juni 2008 af Personaleretten i sag F-123/06, Timmer mod Revisionsretten 43	43
2008/C 285/81	Sag T-343/08: Sag anlagt den 19. august 2008 — Arkema France mod Kommissionen 44	44
2008/C 285/82	Sag T-348/08: Sag anlagt den 26. august 2008 — Aragonesas Industrias y Energía mod Kommissionen 44	44
2008/C 285/83	Sag T-349/08: Sag anlagt den 26. august 2008 — Uralita mod Kommissionen 45	45

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 285/84	Sag T-351/08: Sag anlagt den 25. august 2008 — Matratzen Concord mod KHIM — Barranco Schnitzler og Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD)	45
2008/C 285/85	Sag T-352/08: Sag anlagt den 25. august 2008 — Pannon Hőerőmű Zrt. mod Kommissionen	46
2008/C 285/86	Sag T-354/08: Sag anlagt den 21. august 2008 — Spira mod Kommissionen	47
2008/C 285/87	Sag T-355/08 P: Appel iværksat den 26. august 2008 af Chantal De Fays til prøvelse af dom afsagt den 17. juni 2008 af Personaleretten i sag F-97/07, De Fays mod Kommissionen	48
2008/C 285/88	Sag T-356/08: Sag anlagt den 1. september 2008 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen	48
2008/C 285/89	Sag T-367/08: Sag anlagt den 5. september 2008 — Abouchar mod Kommissionen	49
2008/C 285/90	Sag T-373/08: Sag anlagt den 3. september 2008 — Nuova Agricast mod Kommissionen	50
2008/C 285/91	Sag T-378/08: Sag anlagt den 10. september 2008 — Portugal mod Kommissionen	51
2008/C 285/92	Sag T-380/08: Sag anlagt den 9. september 2008 — Nederlandene mod Kommissionen	51
2008/C 285/93	Sag T-394/08: Sag anlagt den 16. september 2008 — Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen	52
2008/C 285/94	Sag T-398/08: Sag anlagt den 22. september 2008 — Stowarzyszenie Autorów »ZAiKS« mod Kommissionen	53
2008/C 285/95	Sag T-202/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 2. september 2008 — CLL Centres de langues mod Kommissionen	53

Retten for EU-Personalesager

2008/C 285/96	Sag F-44/05: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 25. september 2008 — Guido Strack mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — ansættelse — stillingsopslag — afgørelse om afslag på ansøgning — annullations- og erstatningssøgsmål — formaliteten — søgsmålsinteresse — pension — udvalget for forudgående udvælgelse — sammensætning — tidsmæssig anvendelse af nye bestemmelser — uafhængighed — upartiskhed — meddelelse af en afgørelse)	54
2008/C 285/97	Sag F-127/07: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — Coto Moreno mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — manglende opførelse på reservelisten — bedømmelse af de skriftlige og mundtlige prøver)	54
2008/C 285/98	Sag F-65/08: Sag anlagt den 30. juli 2008 — Kipp mod Europol	55
2008/C 285/99	Sag F-67/08: Sag anlagt den 6. august 2008 — Visser-Fornt Raya mod Europol	55
2008/C 285/100	Sag F-68/08: Sag anlagt den 6. august 2008 — Sluiter mod Europol	55
2008/C 285/101	Sag F-69/08: Sag anlagt den 6. august 2008 — Knöll mod Europol	56

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2008/C 285/102	Sag F-75/08: Sag anlagt den 1. september 2008 — Aparicio m.fl. mod Kommissionen	56
2008/C 285/103	Sag F-76/08: Sag anlagt den 18. september 2008 — Behmer mod Parlamentet	56
2008/C 285/104	Sag F-77/08: Sag anlagt den 15. september 2008 — Vicente Carbajosa m.fl. mod Kommissionen	57

IV

*(Oplysninger)*OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

*(2008/C 285/01)***Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende***

EUT C 272 af 25.10.2008

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 260 af 11.10.2008

EUT C 247 af 27.9.2008

EUT C 236 af 13.9.2008

EUT C 223 af 30.8.2008

EUT C 209 af 15.8.2008

EUT C 197 af 2.8.2008

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. september 2008 — Forbundsrepublikken Tyskland (sag C-75/05 P), Glunz AG og OSB Deutschland GmbH (sag C-80/05 P) mod Kronofrance SA og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Forenede sager C-75/05 P og C-80/05 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelser — annulationssøgsmål — formaliteten — de berørte parter — regionalstøtte til store investeringsprojekter — multisektorale rammebestemmelser 1998)

(2008/C 285/02)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Forbundsrepublikken Tyskland (ved W.-D. Plessing og C. Schulze-Bahr, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt M. Núñez-Müller) (sag C-75/05 P) og Glunz AG, OSB Deutschland GmbH (ved Rechtsanwalt H.-J. Niemeyer)

De andre parter i appelsagen: Kronofrance SA (ved Rechtsanwälte R. Nierer og L. Gordalla) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuzschitz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) den 1. december 2004 i sag T-27/02, Kronofrance SA mod Kommissionen, støttet af Glunz AG og OSB Deutschland GmbH, hvorved Retten annullerede Kommissionens beslutning SG (2001) af 25. juli 2001 om ikke at gøre indsigelse mod den støtte, de tyske myndigheder har ydet til Glunz AG — tilsidesættelse af artikel 230, stk. 4, EF — tilsidesættelse af artikel 87, stk. 3, EF — tilsidesættelse af artikel 64 i Rettens procesreglement

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sag C-75/05 P.
- 3) Glunz AG og OSB Deutschland GmbH bærer deres egne omkostninger i forbindelse med sag C-80/05 P.

- 4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 3. september 2008 — Yassin Abdullah Kadi og Al Barakaat International Foundation mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Forenede sager C-402/05 P og C-415/05 P) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — restriktive foranstaltninger over for personer og enheder med tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban — De Forenede Nationer — Sikkerhedsrådet — resolutioner vedtaget i medfør af kapitel VII i De Forenede Nationers pagt — gennemførelse i Fællesskabet — fælles holdning 2002/402/FUSP — forordning (EF) nr. 881/2002 — foranstaltninger, der omfatter personer og enheder, som er optaget på en liste opstillet af et organ under De Forenede Nationer — indefrysning af midler og økonomiske ressourcer — komité under Sikkerhedsrådet oprettet ved afsnit 6 i Sikkerhedsrådets resolution 1267 (1999) (sanktionskomitéen) — optagelse af disse personer og enheder i bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 — annulationssøgsmål — Fællesskabets kompetence — hjemmel i artikel 60 EF, 301 EF og 308 EF i forening — grundrettigheder — ejendomsret, ret til kontradiktion og ret til en effektiv domstolsprøvelse)

(2008/C 285/03)

Processprog: engelsk og svensk

Parter

Appellanter: Yassin Abdullah Kadi (ved I. Brownlie, D. Anderson, QC, samt barrister P. Saini, på vegne af solicitor G. Martin), Al Barakaat International Foundation (ved advokaterne L. Silbersky og T. Olsson)

De øvrige parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop, E. Finnegan og E. Karlsson, som befuldmægtigede), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Brown, J. Enegren og P.J. Kuijper, som befuldmægtigede), Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved R. Caudwell, E. Jenkinson, S. Behzadi-Spencer, som befuldmægtigede, bistået af C. Greenwood, QC, og barrister A. Dashwood)

Intervenienter til støtte for Rådet for Den Europæiske Union: Kongeriget Spanien (ved J. Rodriguez Cárcamo, som befuldmægtiget), Den Franske Republik (ved G. de Bergues, E. Belliard og S. Gasri, som befuldmægtigede), Kongeriget Nederlandene (ved H.G. Sevenster og M. de Mol, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, E. Belliard og S. Gasri, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt den 21. september 2005 af Retten i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) i sag T-315/01, Kadi mod Rådet og Kommissionen, hvorved Retten fastslog, a) at det var uforholdende at træffe afgørelse vedrørende sagsøgt påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 2062/2001 af 19. oktober 2001 om tredje ændring af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan og om ophævelse af forordning (EF) nr. 337/2000 (EFT L 277, s. 25), for så vidt som vidt som sagsøgeren herved tilføjes til listen over personer og enheder, der er omfattet af den indefrysning af midler, der er foreskrevet i førnævnte forordning, og b) at Rådet frifandtes for så vidt angår sagsøgerens påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 467/2001 (EFT L 139, s. 9), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren

Appel af dom afsagt den 21. september 2005 af Retten i Første Instans (Anden Udvidede Afdeling) i sag T-306/01, Al Barakaat International Foundation mod Rådet og Kommissionen, hvorved Retten frifandt Rådet for så vidt angår en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af forordning nr. 467/2001.

Konklusion

- 1) De af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans afsagte domme af 21. september 2005, Kadi mod Rådet og Kommissionen (sag T-315/01) og Yusuf og Al Barakaat International Foundation mod Rådet og Kommissionen (sag T-306/01), ophæves.
- 2) Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets

forordning (EF) nr. 467/2001 om forbud mod udførsel af visse varer og tjenesteydelser til Afghanistan, om styrkelse af flyveforbuddet og om udvidelse af indefrysningen af midler og andre økonomiske ressourcer over for Taliban i Afghanistan annulleres, for så vidt som den vedrører Yassin Abdullah Kadi og Al Barakaat International Foundation.

- 3) Virkningerne af forordning nr. 881/2002, for så vidt som den vedrører Yassin Abdullah Kadi og Al Barakaat International Foundation, opretholdes i en periode på højst tre måneder at regne fra afsigelsen af denne dom.
- 4) Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger og betaler derudover hver halvdelen af de af Yassin Abdullah Kadi og Al Barakaat International Foundation afholdte omkostninger såvel i første instans som i forbindelse med de foreliggende appelsager.
- 5) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger såvel i første instans som i forbindelse med de foreliggende appelsager.
- 6) Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, og Kongeriget Nederlandene bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 36 af 11.2.2006.
EUT C 48 af 25.2.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. september 2008 — Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies) og Giorgio Fedon & Figli SpA, Fedon America, Inc. mod Rådet for Den Europæiske Union, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kongeriget Spanien

(Forenede sag C-120/06 P og C-121/06 P) (¹)

(Appel — henstillinger og afgørelser fra Verdenshandelsorganisationens (WTO) tvistbilæggesinstans — tvistbilæggesinstansens konstatering af, at Fællesskabets importordning for bananer er uforenelig med WTO's regler — gengældelsesforanstaltninger indført af Amerikas Forenede Stater i form af en tillægstold pålagt import af visse varer med oprindelse i forskellige medlemsstater — gengældelsesforanstaltninger godkendt af WTO — Fællesskabets ansvar uden for kontraktforhold foreligger ikke — sagsbehandlingstid ved Retten — rimelig varighed — påstand om rimelig godtgørelse)

(2008/C 285/04)

Processprog: italiensk

Parter

Appellanter: Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri Montecchio SpA (FIAMM), Fabbrica Italiana Accumulatori Motocarri

Montecchio Technologies Inc (FIAMM Technologies), Giorgio Fedon & Figli SpA, Fedon America, Inc. (ved advokats I. Van Bael, A. Cevese, F. Di Gianni og R. Antonini)

De andre parter i appelsagerne: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Vitro, S. Marquardt og A. De Gregorio Merino, som befuldmægtigede), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P.J. Kuijper, V. Di Bucci, C. Brown og E. Righini, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien (sag C-120/06 P) (ved E. Braquehais Conesa og M. Muñoz Pérez, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber: Kongeriget Spanien (sag C-121/06 P) (ved M. Muñoz Pérez, som befuldmægtiget)

Sagernes genstand

Appel af dom afsagt den 14. december 2005 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Store Afdeling) i sag T-69/00, FIAMM og FIAMM Technologies mod Rådet og Kommissionen, hvori Retten afviste et erstatningssøgsmål med påstand om erstatning af det tab, som appellanterne angiveligt havde lidt som følge af den af De Forenede Stater anvendte gengældelsesforanstaltning på en række EF-produkter, herunder de akkumulatorer, som blev fremstillet og udført af appellanterne, i forbindelse med en tvist vedrørende Fællesskabets importordning for bananer

Appel af dom afsagt den 14. december 2005 af Retten i Første Instans (Store Afdeling) i sag T-135/01, Fedon & Figli og Fedon America mod Rådet og Kommissionen, hvorved Retten frifandt Rådet og Kommissionen for et erstatningssøgsmål om genoprettelse af et tab, sagsøgerne angiveligt havde lidt som følge af USA's vedtagelse af visse gengældelsesforanstaltninger over for en række fællesskabsprodukter — heriblandt brilleetuier, som sagsøgerne producerer og eksporterer — som led i tvisten om Fællesskabets importordning for bananer

Konklusion

- 1) Hovedappellerne forkastes.
- 2) Kontraappellerne forkastes.
- 3) *Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio SpA, Fabbrica italiana accumulatori motocarri Montecchio Technologies LLC, Giorgio Fedon & Figli SpA og Fedon America, Inc., betaler Rådet for Den Europæiske Unions og Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger.*
- 4) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 108 af 6.5.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — CEPSA, Estaciones de Servicio SA mod LV Tobar e Hijos SL (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Madrid — Spanien)

(Sag C-279/06) (¹)

(Konkurrence — aftaler — aftaler mellem virksomheder — artikel 81 EF — forordning (EØF) nr. 1984/83 — artikel 10-13 — forordning nr. 2790/1999 — artikel 4, litra a) — aftale om eneforhandling af olieprodukter mellem indehaveren af en tankstation og et olieselskab — fritagelse)

(2008/C 285/05)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: CEPSA, Estaciones de Servicio SA

Sagsøgt: LV Tobar e Hijos SL xxx

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Audiencia Provincial de Madrid — fortolkning af artikel 81, stk. 1, EF, og artikel 10-13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 af 22. juni 1983 om anvendelse af traktatens artikel 85, stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler (EFT L 173, s. 5) — kontrakter om eneforhandling af motorbrændstoffer og andre brændstoffer, der betegnes som eneforhandlingsaftaler eller agenturaftaler, men som indeholder visse særlige elementer

Konklusion

- 1) En kontrakt om eneforhandling af brændstoffer, herunder motorbrændstoffer, samt smøremidler og andre lignende produkter kan falde inden for anvendelsesområdet for artikel 81, stk. 1, EF, hvis tankstationsindehaveren i en ikke ubetydelig grad bærer en eller flere finansielle og forretningsmæssige risici forbundet med salg af disse produkter til tredjemænd, og hvis aftalen indeholder klausuler, som kan begrænse konkurrencen, såsom klausulen vedrørende fastsættelse af detailsalgspriserne. I tilfælde af, at tankstationsindehaveren ikke bærer sådanne risici eller alene bærer en ubetydelig del heraf, er det alene de forpligtelser, der er pålagt indehaveren inden for rammerne af de mellemhandlertjenester, som denne tilbyder over for kommittenten, såsom klausuler om eksklusivitet og konkurrenceklausuler, der kan falde inden for bestemmelsens anvendelsesområde. Det tilkommer desuden den forelæggende ret at undersøge, hvorvidt den kontrakt, der blev indgået den 7. februar 1996 mellem CEPSA Estaciones de Servicio SA og LV Tobar e Hijos SL, har til følge, at konkurrencen hindres, begrænses eller forejres i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 81 EF.
- 2) En eneforhandlerkontrakt som den, der er nævnt ovenfor under punkt 1, kan drage fordel af en gruppefritagelse efter Kommissionens forordning (EØF) nr. 1984/83 af 22. juni 1983 om anvendelse af traktatens artikel [81], stk. 3, på kategorier af eksklusive købsaftaler, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1582/97 af 30. juli 1997, hvis den overholder kravet om en maksimal varighed på ti år efter denne forordnings artikel 12, stk. 1, litra c), og hvis leverandøren til gengæld for eksklusiviteten

giver tankstationsindehaveren væsentlige økonomiske fordele, som medvirker til en forbedring af distributionen, letter installeringen eller moderniseringen af tankstationen og nedsætter salgsmkostningerne. Det tilkommer den forelæggende ret at afgøre, hvorvidt disse betingelser er opfyldt i hovedsagen.

3) Artikel 10-13 i forordning nr. 1984/83, som ændret ved forordning nr. 1582/97, skal fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af gruppefritagelsen på en eneforhandlerkontrakt, som bestemmer, at leverandøren fastsætter detailsalgsprisen. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, hvorvidt kontraktklausulen vedrørende salgsprisen i henhold til national ret kan ændres ved en ensidig tilladelse fra leverandøren som den i hovedsagen omhandlede, og hvorvidt en kontrakt uden retsvirkning kan blive gyldig som følge af en ændring af denne kontraktklausul, med den virkning, at den bliver forenelig med artikel 81, stk. 1, EF.

4) Ugyldigheden i henhold til artikel 81, stk. 2, EF påvirker alene hele kontrakten, hvis de dele af aftalen, der er i strid med artikel 81, stk. 1, EF, ikke kan udskilles fra aftalens øvrige bestemmelser. I modsat fald skal virkningerne af ugyldigheden for aftalen i øvrigt ikke bedømmes efter fællesskabsretten.

⁽¹⁾ EUT C 212 af 2.9.2006.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-305/06) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — kombineret varetransport mellem medlemsstaterne — direktiv 92/106/EØF — afsluttende vejstrækninger, der udgør en integrerende del af den kombinerede transport — den banegård, der ligger nærmest)

(2008/C 285/06)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Zavvos og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved S. Chala, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 2 og 4 i Rådets direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne (EFT L 368, s. 38) — afsluttende vejstrækninger, der udgør en integrerende del af den kombinerede transport — krav om græsk tilladelse til vejtransport.

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 224 af 16.9.2006.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Irland

(Sag C-316/06) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — direktiv 91/271/EØF — forurening og skader — rensning af byspildevand)

(2008/C 285/07)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 4, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135, s. 40) — undladelse af have sørget for, at byspildevandet fra flere byområder underkastes en sekundær eller tilsvarende rensning, før det tilledes kloaknet (byområderne Bray, Howth, Letterkenny, Shanganagh, Sligo og Tramore County).

Konklusion

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1 og 3, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, idet Irland ikke har sikret, dels at det byspildevand fra byområderne, som benævnes IE22, Bray; IE31, Howth; IE34, Letterkenny; IE40, Shanaganagh; IE41, Sligo og IE45, Tramore County Waterford, der tilledes kloaknet, senest den 31. december 2000 underkastedes en sekundær eller tilsvarende rensning før udledningen, dels at udledningen senest inden den nævnte frist opfyldte bestemmelserne i direktivets bilag I.B.

- 2) Irland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 224 af 16.9.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — Unión General de Trabajadores de La Rioja UGT-RIOJA (sag C-428/06), Comunidad Autónoma de La Rioja (sag C-429/06) mod Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Diputación Foral de Vizcaya, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao, Confederación Empresarial Vasca (Confebask) og Comunidad Autónoma de La Rioja (sag C-430/06), Comunidad Autónoma de Castilla y León (sag C-433/06) mod Diputación Foral de Álava, Juntas Generales de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confebask) og Comunidad Autónoma de La Rioja (sag C-431/06), Comunidad Autónoma de Castilla y León (sag C-432/06) mod Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask) og Comunidad Autónoma de Castilla y León (sag C-434/06) mod Diputación Foral de Vizcaya, Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao, Confederación Empresarial Vasca (Confebask) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — Spanien)

(Forenede sager C-428/06 — C-434/06) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — skatteforanstaltninger vedtaget af en regional eller lokal myndighed — selektiv karakter)

(2008/C 285/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Parter i hovedsagerne

Sagsøgere: Unión General de Trabajadores de La Rioja UGT-RIOJA (sag C-428/06), Comunidad Autónoma de La Rioja (sag C-429/06), Comunidad Autónoma de La Rioja (sag C-430/06), Comunidad Autónoma de Castilla y León (sag C-433/06), Comunidad Autónoma de La Rioja (sag C-431/06), Comunidad Autónoma de Castilla y León (sag C-432/06), Comunidad Autónoma de Castilla y León (sag C-434/06)

Sagsøgte: Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Diputación Foral de Vizcaya, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Diputación Foral de Álava, Juntas Generales de Álava, Diputación Foral de Guipúzcoa, Juntas Generales de Guipúzcoa, Juntas Generales del Territorio Histórico de Vizcaya, Cámara de Comercio, Industria y Navegación de Bilbao

Sagernes genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco — statsstøtte — fortolkning af artikel 87, stk. 1, EF — skatteforanstaltninger vedtaget af en indenstatslig enhed — lavere skatteprocent end

den, der gælder på statsligt niveau, og indførelse af særlige skattefradrag

Konklusion

Artikel 87, stk. 1, EF skal fortolkes således, at der med henblik på at bedømme den selektive karakter af en foranstaltning tages hensyn til det institutionelle, proceduremæssige og økonomiske selvstyre, der tilkommer den myndighed, der har truffet denne foranstaltning. Det tilkommer den forelæggende ret, der er enekompetent til at identificere og fortolke den relevante nationale lovgivning, såvel som til at anvende fællesskabsretten på de retssager, der er indbragt for den, at undersøge, om de historiske provinser og den selvstyrende region Baskerlandet har et sådant selvstyre, hvis konsekvens i bekræftende fald vil være, at de bestemmelser, som er vedtaget inden for grænserne af de beføjelser, som disse indenstatslige enheder er tildelt ved den spanske forfatning fra 1978 og de andre bestemmelser i spansk ret, ikke har selektiv karakter i henhold til det statsstøttebegreb, der omhandles i artikel 87, stk. 1, EF.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 30.12.2006.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — Hans Eckelkamp, Natalie Eckelkamp, Monica Eckelkamp, Saskia Eckelkamp, Thomas Eckelkamp, Jessica Eckelkamp og Joris Eckelkamp mod Belgische Staat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Beroep te Gent, Belgien)

(Sag C-11/07) ⁽¹⁾

(Frie kapitalbevægelser — artikel 56 EF og 58 EF — arveafgift — national lovgivning om fastsættelse af ejerskifteafgift for fast ejendom, hvorefter det ikke er tilladt at fradrage pantehæftelser, der påhviler en fast ejendom, i værdien af denne ejendom, såfremt arvelader var bosiddende i en anden medlemsstat på dødstidspunktet — restriktion — berettigelse — foreligger ikke)

(2008/C 285/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Hans Eckelkamp, Natalie Eckelkamp, Monica Eckelkamp, Saskia Eckelkamp, Thomas Eckelkamp, Jessica Eckelkamp og Joris Eckelkamp

Sagsøgt: Belgische Staat

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Beroep te Gent — fortolkning af artikel 12 EF, 17 EF, 18 EF, 56 EF og 58 EF — national ordning om fastsættelse af arveafgiften for fast ejendom, hvorefter det ikke er tilladt at fradrage pantehæftelser fra værdien af en bestemt fast ejendom, såfremt arveladeren på det tidspunkt vedkommende afgik ved døden, var bosiddende i en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 56 EF, sammenholdt med artikel 58 EF, skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede vedrørende beregning af skyldig arveafgift og ejerskifteafgift for en fast ejendom beliggende i en medlemsstat, hvorefter der ikke indrømmes fradrag for gæld, der hviler på denne faste ejendom, når arvelader på dødstidspunktet ikke var bosiddende i denne stat, men i en anden medlemsstat, hvorimod et sådant fradrag tildeles, når arvelader på dødstidspunktet var bosiddende i den stat, hvori den arvede faste ejendom er beliggende.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 10.3.2007.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — D.M.M.A. Arens-Sikken mod Staatssecretaris van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-43/07) ⁽¹⁾

(Frie kapitalbevægelser — EF-traktatens artikel 73 B og 73 D (nu artikel 56 EF, henholdsvis artikel 58 EF) — national lovgivning om arveafgift og ejerskifteafgift, som ved beregningen af disse afgifter ikke tildeler et fradrag for overfordelingsgæld som følge af en testamentarisk reguleret bodeling, når arvelader på dødstidspunktet ikke var bosiddende i den medlemsstat, hvori den arvede faste ejendom er beliggende — restriktion — berettigelse — foreligger ikke — manglende bilateral overenskomst om undgåelse af dobbeltbeskatning — følgerne af restriktionen for de frie kapitalbevægelser, hvis arveladers bopælsmedlemsstat yder godtgørelse for at hindre dobbeltbeskatning på et lavere niveau)

(2008/C 285/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: D.M.M.A. Arens-Sikken

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 56 og 58 EF — nationale bestemmelser om beregning af arveafgift af fast ejendom, der ikke giver mulighed for fradrag i ejendommens værdi af gæld, der er opstået i forbindelse med skiftet, i tilfælde, hvor arvelader på dødstidspunktet var bosiddende i en anden medlemsstat — metode, der skal anvendes med henblik på sammenligning for at afgøre, hvor stor en arveafgift, der skulle have været betalt, såfremt arvelader på dødstidspunktet havde været bosat i den medlemsstat, hvor den faste ejendom er beliggende — bilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst

Konklusion

1) Bestemmelserne i EF-traktatens artikel 73 B og 73 D (nu artikel 56 EF, henholdsvis artikel 58 EF) skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede vedrørende beregning af skyldig arveafgift og ejerskifteafgift for en fast ejendom beliggende i en medlemsstat, hvorefter der ved beregningen af disse afgifter ikke indrømmes fradrag for overfordelingsgæld som følge af en testamentarisk reguleret bodeling, når arvelader på dødstidspunktet ikke var bosiddende i denne stat, men i en anden medlemsstat, hvorimod et sådant fradrag tildeles, når arvelader på dødstidspunktet var bosiddende i den stat, hvori den arvede faste ejendom er beliggende, hvis der i en sådan lovgivning anvendes en progressiv afgiftssats, og hvis den manglende hensyntagen til nævnte gæld kombineret med denne progressive afgiftssats vil kunne føre til en større afgiftsbyrde for de arvinger, som ikke kan påberåbe sig et sådant fradrag.

2) Det har ikke betydning for besvarelsen i denne domskonklusions punkt 1, at lovgivningen i den medlemsstat, hvor arvelader var bosiddende på dødstidspunktet, ensidigt fastsætter en mulighed for at tildele en skattegodtgørelse med hensyn til skyldig arveafgift i en anden medlemsstat for fast ejendom, som er beliggende i denne anden stat.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 24.3.2007.

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. september 2008
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-141/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — foranstaltninger med tilsvarende virkning som en kvantitativ restriktion — beskyttelse af den offentlige sundhed — berettigelse — apoteker — levering af lægemidler direkte til hospitaler — apotekets nære beliggenhed i forhold til det pågældende hospital)

(2008/C 285/11)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Schima, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og C. Schulze-Bahr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 28 EF og 30 EF — national ordning, som undergiver apoteker, der vil levere lægemidler direkte til sygehuse, visse krav, der i praksis kun kan opfyldes af apoteker, som er beliggende i nærheden af det pågældende sygehus

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 117 af 26.5.2007.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008
— Jörn Petersen mod Landesgeschäftsstelle des
Arbeitsmarktservice Niederösterreich (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof, Østrig)**

(Sag C-228/07) ⁽¹⁾

(Social sikring — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 4, stk. 1, litra b) og g), artikel 10, stk. 1, og artikel 69 — fri bevægelighed for personer — artikel 39 EF og 42 EF — lovpligtig pensions- og ulykkesforsikring — sikringsydelse i anledning af nedsat arbejdsevne eller invaliditet — forskudsvis udbetaling heraf til arbejdsløse ansøgere — kvalifikation af ydelsen som en »ydelse ved arbejdsløshed« eller en »ydelse ved invaliditet« — bopælskrav)

(2008/C 285/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jörn Petersen

Sagsøgt: Landesgeschäftsstelle des Arbeitsmarktservice Niederösterreich

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgerichtshof — fortolkning af artikel 39 EF og artikel 4, stk. 1, litra b) og litra g), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2) — spørgsmålet om en kontantydelse fra arbejdsløshedsforsikringen, hvis udbetaling hverken er underlagt en betingelse om, at den arbejdsløse er arbejdsdygtig eller indstillet på at påtage sig beskæftigelse, og som udbetales forskudsvis, indtil der foreligger en endelig afgørelse, udelukkende til arbejdsløse, der tidligere har ansøgt om en ydelse i anledning af nedsat arbejdsevne eller erhvervsudygtighed fra den lovpligtige pensions- eller ulykkesforsikring, skal kvalificeres som en ydelse ved arbejdsløshed eller en ydelse ved invaliditet — nationale bestemmelser, hvorefter retten til ydelsen suspenderes, hvis den berørte arbejdsløse opholder sig i en anden medlemsstat

Konklusion

- 1) En ydelse som den i hovedsagen omhandlede, skal betragtes som en »ydelse ved arbejdsløshed« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 4, stk. 1, litra g), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996.
- 2) Artikel 39 EF skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat — for så vidt som den ikke har fremlagt oplysninger, der godtgør, at en sådan betingelse er objektivt begrundet og forholdsmæssig — undergiver tildelingen af en ydelse som den i hovedsagen omhandlede, der skal betragtes som en »ydelse ved arbejdsløshed« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 4, stk. 1, litra g), i forordning nr. 1408/71, en betingelse om, at de ydelsesberettigede har bopæl på den pågældende stats område.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. september 2008 — Gävle Kraftvärme AB mod Länsstyrelsen i Gävleborgs län (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-251/07) ⁽¹⁾

(Miljø — direktiv 2000/76/EF — affaldsforbrænding — kvalifikation af et anlæg til produktion af varme og elektricitet — begreberne forbrændingsanlæg og kombineret forbrændingsanlæg)

(2008/C 285/13)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gävle Kraftvärme AB

Sagsøgt: Länsstyrelsen i Gävleborgs län

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Högsta domstolen — fortolkning af artikel 3, stk. 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald — klassificering af et kraftvarmeanlæg, der består af flere fyr — forbrændingsanlæg eller kombineret forbrændingsanlæg

Konklusion

- 1) Når et kombineret anlæg (et kraftvarmeværk) består af flere kedler, skal hver kedel samt det dertil hørende udstyr anses for at udgøre et særskilt anlæg ved anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/76/EF af 4. december 2000 om forbrænding af affald.
- 2) Det er et anlægs hovedformål, der er afgørende for, om det skal kvalificeres som »forbrændingsanlæg« eller »kombineret forbrændingsanlæg« som defineret i artikel 3, nr. 4 og 5, i direktiv 2000/76. Det tilkommer de kompetente myndigheder at identificere dette formål på grundlag af en bedømmelse af de faktiske omstændigheder, der foreligger på det tidspunkt, hvor denne bedømmelse foretages. Ved bedømmelsen skal der tages hensyn til størrelsen af energiproduktionen eller af de fremstillede materielle produkter set i forhold til den mængde affald, der forbrændes i det pågældende anlæg, samt denne produktions regelmæssige eller vedvarende karakter.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. september 2008 — Caffaro Srl mod Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Roma (Italien))

(Sag C-265/07) ⁽¹⁾

(Handelstransaktioner — direktiv 2000/35/EF — bekæmpelse af forsinket betaling — inddrivelsesprocedurer for ubestridte krav)

(2008/C 285/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Caffaro Srl

Sagsøgt: Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C

Procesdeltager: Banco di Roma SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale civile di Roma — fortolkning af artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EFT L 200, s. 35) — inddrivelsesprocedurer for ubestridte krav — national lovgivning, hvorefter der fastsættes en frist på 120 dage efter forkyndelsen af tvangsfuldbyrdsesgrundlaget, før der kan ske inddrivelse af kravene

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national bestemmelse som artikel 14 i lovdekret nr. 669 af 31. december 1996, som ophøjet til lov efter ændringer ved lov nr. 30 af 28. februar 1997, som ændret ved artikel 147 i lov nr. 388 af 23. december 2000, hvorefter en kreditor, der er i besiddelse af et tvangsfuldbyrdsesgrundlag for en ubestridt fordring på en offentlig myndighed, som udgør vederlaget for en handelstransaktion, ikke kan iværksætte tvangsfuldbyrdelse over for denne myndighed før udløbet af en frist på 120 dage fra forkyndelsen af tvangsfuldbyrdsesgrundlaget for den offentlige myndighed.

⁽¹⁾ EUT C 199 af 25.8.2007.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. september 2008
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Republikken Litauen**

(Sag C-274/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2002/22/EF — forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester — artikel 26, stk. 3 — fælleseuropæisk alarmnummer — tilrådighedsstillelse af lokaliseringsoplysninger om den kaldende part)

(2008/C 285/15)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Braun og A. Steiblytė, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Litauen (ved D. Kriauciūnas, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (»forsyningspligtdirektivet«) (EFT L 108, s. 51)

Konklusion

1) Republikken Litauen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), idet den ikke i praksis, i det omfang det er teknisk muligt, har sikret, at lokaliseringsoplysninger om den kaldende part stilles til rådighed for beredskabsinstanser ved alle opkald via offentlige telefonnet til det fælleseuropæiske alarmnummer »112«.

2) Republikken Litauen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 4.8.2007.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 11. september 2008
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Den Italienske Republik**

(Sag C-447/07) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 39 EF — ansættelse i den offentlige administration — kaptajn og styrmand (overstyrmand) på skibe — udøvelse af offentlig myndighed om bord — krav om statsborgerskab i flagmedlemsstaten)

(2008/C 285/16)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet og L. Pignataro-Nolin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I Braguglia, som befuldmægtiget, og avvocato dello stato S. Fiorentino)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 39 EF — national lovgivning, hvorefter stillingen som kaptajn og overstyrmand på alle skibe, der fører denne stats flag, er forbeholdt statsborgere i den pågældende stat

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 39 EF, idet den i sin nationale lovgivning har opretholdt et krav om italiensk statsborgerskab for at kunne gøre tjeneste som kaptajn og styrmand (overstyrmand) på alle skibe, der sejler under italiensk flag.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 8.12.2007.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. juli 2008 — Salvatore Aiello m.fl. mod Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico — scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato, Italien)

(Sag C-156/07) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 85/337 — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — anlæggelse af en vej i Milano)

(2008/C 285/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Salvatore Aiello m.fl.

Sagsøgte: Comune di Milano, Sindaco di Milano, Comitato tecnico — scientifico per l'emergenza del traffico e della mobilità nella città di Milano, Provincia di Milano, Regione Lombardia, Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dell'Interno, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Euromilano SpA, Metropolitana milanese SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 2 og 4 samt bilag III til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 1745, s. 40) — kriterier, der skal tages hensyn til ved vurderingen af et projekt — bygning af en vej (»strada interquartiere nord«) i Milano

Konklusion

1) Artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, skal fortolkes således, at der ikke stilles krav om, at ethvert projekt, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet, skal undergives den i direktivet foreskrevne vurderingsprocedure, men alene de

projekter, der er opført i direktivets bilag I og II, under de betingelser, som er fastsat i direktivets artikel 4, og med forbehold af samme direktivs artikel 1, stk. 4 og 5, og artikel 2, stk. 3.

2) De relevante udvælgelseskriterier i bilag III til direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 97/11, gælder for medlemsstaterne, når de for projekter omfattet af direktivets bilag II, enten ved hjælp af en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde eller af fastsatte grænseværdier eller kriterier, afgør, om det omhandlede projekt skal undergives proceduren for vurdering af indvirkningerne på miljøet.

3) Vælger en medlemsstat i hvert enkelt tilfælde at fastlægge, hvilke projekter omfattet af bilag II til direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 97/11, der skal undergives en vurdering af deres indvirkninger på miljøet, skal den, enten ved en henvisning i de nationale bestemmelser til direktivets bilag III eller ved i de nationale bestemmelser at gengive de heri opførte kriterier, sikre, at der faktisk kan tages hensyn til samtlige kriterier, når et af disse er relevant for det pågældende projekt, og kan ikke direkte eller indirekte udelukke nogen af disse.

⁽¹⁾ EUT C 140 af 23.6.2007.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 3. juli 2008 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Landau/Isar (Tyskland)) — Straffesag mod Rainer Günther Möglinger

(Sag C-225/07) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — direktiv 91/439/EØF — gensidig anerkendelse af kørekort — inddragelse af førerret — frakendelsesperiode med midlertidigt forbud mod generhvervelse af førerret — gyldighed af kørekort erhvervet i en anden medlemsstat under frakendelsesperioden)

(2008/C 285/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Landau/Isar

Part i hovedsagen

Rainer Günther Möglinger

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Amtsgericht Landau/Isar — fortolkning af artikel 8, stk. 2 og 4, i Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort (EFT L 237, s. 1) — bopælsmedlemsstats manglende anerkendelse på sit område af et kørekort, som er erhvervet i en anden medlemsstat under en frakendelsesperiode med midlertidigt forbud mod generhvervelse af førerretten i bopælsmedlemsstaten

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, og artikel 8, stk. 2 og 4, i Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 af 29. september 2003, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat nægter at anerkende gyldigheden af et kørekort udstedt af en anden medlemsstat, når indehaveren på tidspunktet for denne udstedelse var omfattet af en frakendelsesperiode med midlertidigt forbud mod generhvervelse af førerretten i den førstnævnte medlemsstat. Den omstændighed, at spørgsmålet om gyldigheden opstår efter udløbet af denne frakendelsesperiode, har ingen betydning i denne henseende.

(¹) EUT C 183 af 4.8.2007.

Domstolens kendelse af 20. juni 2008 — Ayuntamiento de Madrid og Madrid Calle 30, SA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-448/07 P) (¹)

(Appel — tilvejebringelse af data vedrørende proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud — forordning (EF) nr. 3605/93 — det europæiske nationalregnskabssystem 1995 (ENS 95) — forordning (EF) nr. 2223/96 — klassificering af »Madrid Calle 30« i sektoren for »offentlig forvaltning og service« — Eurostats pressemeddelelse — retsakt, der kan gøres til genstand for søgsmål)

(2008/C 285/19)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Ayuntamiento de Madrid og Madrid Calle 30, SA (ved abogados J. Buendía Sierra og R. González-Gallarza Granizo)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Aresu og L. Escobar Guerrero, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) den 12. juli 2007 af i sag T-177/06, Ayuntamiento de Madrid og Madrid Calle 30, SA mod Kommissionen, hvorved Retten afviste en påstand om annullation af Eurostats pressemeddelelse nr. 48/2006 af 24. april 2006, for så vidt som den indeholder en beslutning fra Kommissionen (Eurostat), der klassificerer Madrid Calle 30 i sektoren for »offentlig forvaltning og service« inden for rammerne af det europæiske nationalregnskabssystem 1995 (ENS 95).

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Ayuntamiento de Madrid og Madrid Calle 30, SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 283 af 24.11.2007.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 27. juni 2008 — Philip Morris Products SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-497/07 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — tredimensionelt varemærke med form som en cigaret pakke — afslag på registrering)

(2008/C 285/20)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Philip Morris Products SA (ved avocat T. van Innis)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Rassat, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 12. september 2007 i sag T-140/06, Philip Morris Products mod KHIM, hvorved Retten frifandt Harmoniseringskontoret i den af appellant anlagte sag til prøvelse af afgørelse af 24. februar 2006 truffet af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret vedrørende appellants ansøgning om registrering af en cigaretpakke form som EF-varemærke — tilsidesættelse af artikel 4 og artikel 7, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20. december 1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1) — en tredimensionel forms fornødne særpræg — denne form udtryksmåder og tidspunktet for, hvornår den skal vurderes.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Philip Morris Products SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens kendelse af 19. juni 2008 — US Steel Košice s.r.o. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-6/08 P) (¹)

(Appel — direktiv 2003/87/EF — ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner — integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — Den Slovakiske Republik — tiltrædelsesakt — tildeling af kvoter — perioden 2008-2012 — betingelser — umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 285/21)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: US Steel Košice s.r.o. (ved solicitor C. Thomas og advocaat E. Vermulst)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) den 1. oktober 2007 i sag T-27/07, U.S. Steel Košice, s.r.o. mod Kommissionen, hvorved et annullationssøgsmål mod Kommissionens beslutning af 29. november 2006 vedrørende den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Slovakiet for perioden 2008-2012 har fremlagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 275, s. 32), ikke blev antaget til realitetsbehandling — fysiske eller juridiske personer — handlinger der berører de pågældende umiddelbart og individuelt — umiddelbart berørt — kriterier

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) US Steel Košice s.r.o. betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 64 af 8.3.2008.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 19. juni 2008 — Marc André Kurt mod Bürgermeister der Stadt Wels (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — Østrig)

(Sag C-104/08) (¹)

(Procesreglementets artikel 92, stk. 1, og artikel 104, stk. 3 — grundlæggende frihedsrettigheder — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — krav om kvalifikationsbevis i national lovgivning for udstedelse af en køreskolebevilling — forskelsbehandling af egne statsborgere i forhold til statsborgere fra andre medlemsstater)

(2008/C 285/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marc André Kurt

Sagsøgt: Bürgermeister der Stadt Wels

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — fortolkning af de grundlæggende principper i EF-traktaten og EU-traktaten og de grundlæggende friheder, der udspringer heraf, samt af artikel 16 og 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — national lovgivning, der fastsætter en godkendelsesordning for etablering, drift og ledelse af en køreskole, og hvorved der stilles krav om et kvalifikationsbevis — forskelsbehandling af egne statsborgere i forhold til statsborgere fra andre medlemsstater, der gør brug af deres ret i medfør af fællesskabsretten og som ikke nødvendigvis er underlagt kravet om et kvalifikationsbevis

Konklusion

- 1) Artikel 12 EF, 43 EF og 49 EF er ikke til hinder for en medlemsstats lovgivning, der i en situation som den i hovedsagen omhandlede nægter at anerkende de faglige kvalifikationer, som en statsborger i denne medlemsstat har erhvervet, som svarende til besiddelse af det kvalifikationsbevis, der i den omhandlede lovgivning stilles krav om med henblik på at drive selvstændig køreskolevirksomhed i denne medlemsstat.
- 2) De Europæiske Fællesskabers Domstol har ikke kompetence til at besvare det andet og tredje spørgsmål, som er forelagt af Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich.

(¹) EUT C 142 af 7.6.2008.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 25. juli 2008 — Real Sociedad de Fútbol SAD, Nihat Kahveci mod Consejo Superior de Deportes, Real Federación Española de Fútbol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien))

(Sag C-152/08) (¹)

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3 — associeringsaftalen EØF-Tyrkiet — tillægsprotokollens artikel 37 — direkte virkning — arbejdsvilkår — princippet om forbud mod forskelsbehandling — fodbold — begrænsning af antallet af professionelle spillere fra et tredjeland, som må spille på et hold i en national konkurrence)

(2008/C 285/23)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Real Sociedad de Fútbol SAD, Nihat Kahveci

Sagsøgte: Consejo Superior de Deportes, Real Federación Española de Fútbol

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Superior de Justicia de Madrid — fortolkning af artikel 37 i tillægsprotokollen til associeringsaftalen EØF-Tyrkiet, undertegnet den 23. november 1970 i Bruxelles og indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972 (EFT L 293, s. 1) — arbejdsvilkår — regler fastsat af sportsforbund, der begrænser deltagelsen i visse turneringer af professionelle spillere, der er statsborgere i tredjelande, som ikke er medlemmer af EØS — tyrkisk professionel sportsudøver, der råder over en arbejdstilladelse, der giver adgang til erhvervet, og en opholdstilladelse, således som krævet i henhold til national lovgivning

Konklusion

Forbuddet mod enhver form for forskelsbehandling af tyrkiske arbejdstagere med tilknytning til det lovlige arbejdsmarked i medlemsstaterne hvad angår aflønning og øvrige arbejdsvilkår, som fastsat i artikel 37 i tillægsprotokollen, som blev undertegnet den 23. november 1970 i Bruxelles, indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19. december 1972, som er knyttet til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, der blev undertegnet den 12. september 1963 i Ankara af Republikken Tyrkiet, på den ene side, og af EØF-medlemsstaterne og Fællesskabet, på den anden side, og som blev indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23. december 1963, samt artikel 10, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 om udvikling af associeringen, skal fortolkes således, at det er til hinder for, at et sportsforbund i en medlemsstat anvender en af forbundet vedtaget bestemmelse på en professionel spiller af tyrkisk nationalitet, som er lovligt beskæftiget af en klub i samme medlemsstat, hvorefter klubberne ved kampe på nationalt plan kun må indsatte et begrænset antal spillere fra tredjelande, som ikke er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

(¹) EUT C 171 af 5.7.2008.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 11. juli 2008 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Panevėžio apygardos teismas — Republikken Litauen) — Straffesag mod Edgar Babanov

(Sag C-207/08) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 104, stk. 3, første afsnit — landbrug — fri bevægelighed for varer — national lovgivning, som forbyder dyrkning af alle hamptyper)

(2008/C 285/24)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Panevėžio apygardos teismas

Part i hovedsagen

Edgar Babanov

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Panevėžio apygardos teismas — foreneligheden med fællesskabsretten af en national lovgivning, som fastsætter straffeansvar for dyrkning af alle hamptyper — muligheden for en national ret for at anvende den nationale lovgivning, når mængden af aktivt stof i hampen ikke overstiger en vis tærskelværdi.

Konklusion

- 1) Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, som medfører et forbud mod dyrkning og opbevaring af hamp til fiberproduktion, som omhandlet i direktivet.
- 2) Fællesskabsretten er til hinder for, at en ret i en medlemsstat anvender en national bestemmelse, som i strid med forordning nr. 1782/2003 medfører et forbud mod dyrkning og opbevaring af hamp til fiberproduktion, som omhandlet i direktivet.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 15.8.2008.

Appel iværksat den 21. februar 2008 af Athanasios Pitsiorlas til prøvelse af dom afsagt den 27. november 2007 Retten i Første Instans (Femte Afdeling) i de forenede sager T-3/00 og T-337/04, Athanasios Pitsiorlas mod Rådet for Den Europæiske Union og Den Europæiske Central Bank

(Sag C-84/08 P)

(2008/C 285/25)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Athanasios Pitsiorlas (ved dikigoros D. Papafilippou)

De andre parter i appellsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Den Europæiske Central Bank

Ved kendelse af 3. juli 2008 har Domstolen (Anden Afdeling) afvist appellen og tilpligtet Athanasios Pitsiorlas at bære sine egne omkostninger.

Sag anlagt den 17. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-327/08)

(2008/C 285/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås,

at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 89/665/EØF ⁽¹⁾ og artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 92/13/EØF ⁽²⁾, som fortolket af Domstolen i Alcatel-dommen (sag C-81/98) og dommen i sagen Kommissionen mod Østrig (sag C-212/02), idet den

har vedtaget og opretholdt artikel 44-1 i dekret nr. 2005-1308 af 20. oktober 2005, artikel 46-1 i dekret nr. 2005-1742 af 30. december 2005 og artikel 80-1-1° i dekret nr. 2006-975 af 1. august 2006, for så vidt som disse bestemmelser indeholder en mulighed for de ordregivende myndigheder og/eller de ordregivende enheder for at forkorte den rimelige frist, som skal overholdes fra tidspunktet for meddelelsen til tilbudsgiverne og til underskriften af kontrakten, uden nogen tidsbegrænsning, og uden at der forudgående er fastsat nogen objektiv betingelse i den nationale lovgivning,

og

har vedtaget og opretholdt artikel 1441-1 i den nye retsplejelov, som ændret ved dekret nr. 2005-1308 af 20. oktober 2005, i det omfang denne bestemmelse fastsætter en frist på ti dage for svaret fra den berørte ordregivende myndighed og/eller den ordregivende enhed og forbyder enhver procedure forud for kontraktindgåelsen inden dette svar, og uden at denne frist udsætter den frist, der skal overholdes fra tidspunktet for meddelelsen til tilbudsgiverne og til underskriften af kontrakten.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort to anbringender gældende til støtte for sit søgsmål.

Med det første anbringende har Kommissionen kritiseret Den Franske Republik for i tilfælde af uopsættelighed at give de ordregivende myndigheder adgang til at forkorte den minimumsfrist på ti dage, der skal overholdes fra tidspunktet for meddelelsen om beslutningen om tildelingen af udbuddet til alle tilbudsgiverne og til underskriften af udbudskontrakten. Dels er vurderingen af uopsætteligheden i henhold til den franske lovgivning overladt til den ordregivende myndigheds skøn, uden at der er krav om objektive betingelser. Dels er der i denne lovgivning ingen garanti for, at antallet af dage, hvormed fristen begrænses, meddeles de tilbudsgivende, hvilket kan have den konsekvens, at disse tilbudsgivende anlægger en sag forud for kontraktindgåelsen til anfægtelse af beslutningen om tildeling af kontrakten på et tidspunkt, hvor denne kontrakt allerede er undertegnet. Domstolens praksis bestyrker således, at en sådan situation er klart i strid med formålet med direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF om at indføre effektive og hurtige klageprocedurer, hvis genstand er ulovlige beslutninger truffet af den ordregivende myndighed, på et trin, hvor overtrædelserne endnu kan afhjælpes.

Med det andet anbringende har Kommissionen endvidere kritiseret Den Franske Republik for at hindre disse direktivers effektive virkning, idet den i national lovgivning har indført en for den ordregivende myndighed obligatorisk forudgående fase med

underretning, som ikke udsætter den frist, der skal overholdes fra tidspunktet for meddelelsen om beslutningen om tildeling af kontrakten og til underskriften af denne kontrakt. I det omfang, en sag anlagt af en tilbudsgiver, som har fået afslag, er udelukket inden for svarfristen, dvs. ti dage, fratager et svar fra den ordregivende myndighed ved udløbet af denne frist den afviste tilbudsgiver enhver mulighed for et effektivt søgsmål, eftersom kontrakten på dette tidspunkt er undertegnet.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33), som ændret ved direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/13/EØF af 25.2.1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 76, s. 14).

Sag anlagt den 18. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-333/08)

(2008/C 285/27)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF, idet den for tekniske hjælpestoffer og fødevarer, der fremstilles ved anvendelse af tekniske hjælpestoffer hidrørende fra andre medlemsstater, hvor de er lovligt fremstillet og bragt i omsætning, har foreskrevet en ordning med forudgående tilladelse, der er i strid med proportionalitetsprincippet.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at de franske bestemmelser om tekniske hjælpestoffer udgør handelshindringer. Disse bestemmelser, hvorved der er indført en ordning om forudgående tilladelse for tekniske hjælpestoffer samt for fødevarer, som er fremstillet ved anvendelse af tekniske hjælpestoffer hidrørende fra andre medlemsstater, hvor de er lovligt fremstillet og bragt i omsætning, indebærer, at markedsføringen af disse fødevarer og tekniske hjælpestoffer bliver vanskeligere og mere kostbar, og de hindrer dermed handelen inden for Fællesskabet.

Ifølge Kommissionen kan en ordning om forudgående tilladelse være begrundet i hensynet til den offentlige sundhed. Ordningen skal imidlertid under alle omstændigheder opfylde kriteriet om forholdsmæssighed og overholde de betingelser, der fremgår af retspraksis, navnlig dem, der fremgår af dom af 5. februar 2004, Kommissionen mod Frankrig (sag C-24/00). I det foreliggende tilfælde er der flere af disse kriterier, der ikke er opfyldt, idet den procedure, der er foreskrevet i den omhandlede ordning, hverken er let tilgængelig eller hurtig, og idet den ikke, når den munder ud i et afslag, kan anfægtes for en domstol.

Appel iværksat den 21. juli 2008 af Transports Schiocchet — Excursions SARL til prøvelse af kendelse afsagt den 19. maj 2008 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-220/07, Transports Schiocchet — Excursions mod Kommissionen

(Sag C-335/08 P)

(2008/C 285/28)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Transports Schiocchet — Excursions SARL (ved advocat D. Schönberger)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 19. maj 2008 ophæves.
- Sagen realitetsbehandles, og de af appellanten fremsatte påstande for første instans tages til følge, og der træffes således endelig afgørelse i sagen.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har fremsat tre anbringender til støtte for appellen.

Appellanten har med det første anbringende gjort gældende, at Retten tilsidesatte det retssikkerhedsprincip, som knytter sig til afgørelser i henhold til fællesskabsretten, EF-traktatens

artikel 235 og artikel 288, stk. 2, samt artikel 13 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, for så vidt som Retten i den appellerede kendelses præmis 39 fandt, at den omstændighed, at appellanten havde anlagt sag ved de nationale retter, ikke havde opsættende virkning, selv om Retten ved tidligere retskraftige afgørelser havde opfordret appellanten til at gennemføre en sag ved de nationale instanser.

Appellanten har med det andet anbringende anført, at Retten begik en række fejl ved bedømmelsen af betingelserne i artikel 288, stk. 2, EF for at ifalde ansvar uden for kontraktforhold — fejl i form af urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og appellants påstande — samt ved bedømmelsen af artikel 230 EF, bl.a. hvad angår de nationale retters påståede bekræftelse af Kommissionens opfattelse og vurderingen af den periode, i løbet af hvilken der er lidt tab.

Appellanten har med det tredje anbringende påberåbt sig tilsidesættelse af artikel 4, stk. 2, og artikel 2, nr. 1.3, i forordning nr. 684/92 (⁽¹⁾), idet Retten ved at følge den af Kommissionen foreslåede fortolkning fejlagtigt har kvalificeret de aktiviteter, som appellants konkurrenter udfører, som »speciel rutekørsel« (artikel 4, stk. 2), hvortil der ikke kræves tilladelse, selv om der i det foreliggende tilfælde er tale om parallel eller midlertidig kørsel (artikel 2, nr. 1.3), som er omfattet af de samme regler som den »rutekørsel«, appellanten udfører.

(¹) EFT L 74, s. 1.

Sag anlagt den 24. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-342/08)

(2008/C 285/29)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet og A. Sipos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 11, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽¹⁾, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003 ⁽²⁾, idet det ikke har udarbejdet en ekstern beredskabsplan for de virksomheder, der er omhandlet i direktivets artikel 9.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at udarbejdelsen af de eksterne beredskabsplaner for de foranstaltninger, der skal gennemføres uden for de virksomheder, der er omhandlet i artikel 9 i direktiv 96/82/EF, er et grundlæggende krav ifølge direktivet. Kongeriget Belgien har tilsidesat de forpligtelser, som påhviler det i henhold til direktivet, for så vidt som det ikke har udarbejdet sådanne planer for 59 virksomheder på dets område, selv om de pågældende planer i henhold til selve ordlyden af direktivet skulle have været udarbejdet senest tre år efter direktivets gennemførelsesfrist, dvs. den 3. februar 2002.

⁽¹⁾ EFT 1997 L 10, s. 13.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16.12.2003 om ændring af Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (EUT L 345, s. 97).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 31. juli 2008 — Modehuis A. Zwijnenburg BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-352/08)

(2008/C 285/30)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Modehuis A. Zwijnenburg BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 11, stk. 1, litra a), i direktiv 90/434/EØF ⁽¹⁾ af 23. juli 1990 fortolkes således, at en skattepligtig person ikke kan anvende begunstigelsesordningerne i dette direktiv, hvis en række retshandler tilsigter at hindre opkrævningen af en anden skat end de skatter, som er omhandlet i de begunstigelsesordninger, som er indeholdt i dette direktiv?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 90/434/EØF om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater, EFT L 225, s. 1.

Sag anlagt den 30. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-354/08)

(2008/C 285/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og J. Sénéchal, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF, idet den har fastsat en fortrinsret for en vindende koncessionshaver i forbindelse med afholdelse af offentligt udbud med hensyn til anlæg, der anvender vandkraft, bl.a. ved at vedtage bestemmelserne i artikel 29, stk. 3, i lovdekret nr. 99/225 af 22. marts 1999 om koncession og erklæringen om den almenyttige karakter af anlæg, der anvender vandkraft.

- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at tildelingen af en fortrinsret for en vindende koncessionshaver ved fornyelsen og tildelingen af koncessioner med hensyn til anlæg, der anvender vandkraft, udgør en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling og hindrer etableringsfriheden. Ved i realiteten at prioritere de selskaber, der har en koncession, og som af denne grund allerede er etableret i Frankrig, vanskeliggør den franske lovgivning etableringen af selskaber med hjemsted i andre medlemsstater.

De franske myndigheder har i øvrigt ikke påberåbt sig undtagelserne i traktatens artikel 45 og 46 eller tvingende almene hensyn for at berettige den pågældende foranstaltning, der under alle omstændigheder står i misforhold til det tilstræbte mål. De finansielle byrder, som afholdes af den vindende koncessionshaver, kunne for eksempel kompenseres gennem andre forpligtelser, der pålægges enhver ny konkurrent.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. august 2008 — Stichting Greenpeace Nederland mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, procesdeltager: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

(Sag C-359/08)

(2008/C 285/32)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stichting Greenpeace Nederland

Sagsøgt: Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Procesdeltager: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal stedet for udsætningen af genetisk modificerede organismer, der ikke kan betragtes som fortrolige i henhold til artikel 25, stk. 4, i direktiv 2001/18/EF (⁽¹⁾), når henses til direktivets formål og systematik, fortolkes som en henvisning til matrikelangivelsen, eller er det tilstrækkeligt at foretage angivelse af et større geografisk område?
2. a) Hvis angivelse af et større geografisk område er tilstrækkeligt, hvilke omstændigheder kan i så fald inddrages ved afgørelsen af, hvorledes der skal ske angivelse af området?
- b) Har direktiv 2003/4/EF (⁽²⁾) betydning ved afgørelsen af områdeangivelsens størrelse?
- c) Opfylder et område, der er tyve gange større end den enkelte mark, kravene i henhold til proportionalitetsprincippet?
- 3) Iagttages proportionalitetsprincippet, hvis der i henhold til den ændrede praksis den 17. juli 2008 vælges en generel angivelse af områder, der er hundrede gange større end de enkelte prøvemarker?
- 4) Hvis en matrikelangivelse er tilstrækkelig, kan der da alligevel trods artikel 25, stk. 4, i direktiv 2001/18/EF findes tilstrækkelig begrundelse for at behandle præcise oplysninger om stedet for udsætning fortroligt under de omstændigheder, der er anført i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF?
5. a) Indeholder artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF en udtømmende opregning af begrundelser?
- b) Kan beskyttelsen af virksomheder, herunder personer og produkter, og forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene i bekræftende fald indordnes under de begrundelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF?
- 6) Hvis spørgsmål 5a) og b) besvares bekræftende, er valget af en angivelse af et område, der er tyve eller hundrede gange så stort som prøvemarken, i lyset af artikel 4, stk. 2, litra h), i direktiv 2003/4/EF i så fald forholdsmæssigt i forhold til beskyttelsen af private interesser (beskyttelse af virksomheder, herunder personer og produkter) og offentlige interesser (forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene)?
7. a) Hvis spørgsmål 5a) besvares benægtende, udgør beskyttelsen af virksomheder, herunder personer og produkter, og forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene, da en lovlig begrundelse?

- b) Hvis spørgsmål 7a) besvares bekræftende, er valget af en angivelse af et område, der er tyve eller hundrede gange så stort som prøvemarken i så fald forholdsmæssigt i forhold til beskyttelsen af private interesser (beskyttelse af virksomheder, herunder personer og produkter) og offentlige interesser (forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene)?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF — Erklæring fra Kommissionen, EFT L 106, s. 1.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28.1.2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF, EFT L 41, s. 26.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. august 2008 — Stichting Greenpeace Nederland og Stichting ter Voorkoming Misbruik Genetische Manipulatie »VoMiGen« mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, procesdeltager: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

(Sag C-360/08)

(2008/C 285/33)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere:

1. Stichting Greenpeace Nederland og
2. Stichting ter Voorkoming Misbruik Genetische Manipulatie »VoMiGen«

Sagsøgt: Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Procesdeltager: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal stedet for udsætningen af genetisk modificerede organismer, der ikke kan betragtes som fortrolige i henhold til artikel 25, stk. 4, i direktiv 2001/18/EF (¹), når henses til direktivets formål og systematik, fortolkes som en henvisning til matrikelangivelsen, eller er det tilstrækkeligt at foretage angivelse af et større geografisk område?

2. a) Hvis angivelse af et større geografisk område er tilstrækkeligt, hvilke omstændigheder kan i så fald inddrages ved afgørelsen af, hvorledes der skal ske angivelse af området?

- b) Har direktiv 2003/4/EF (²) betydning ved afgørelsen af områdeangivelsens størrelse?

- c) Opfylder et område, der er tyve gange større end den enkelte mark, kravene i henhold til proportionalitetsprincippet?

- 3) Iagttages proportionalitetsprincippet, hvis der i henhold til den ændrede praksis den 17. juli 2008 vælges en generel angivelse af områder, der er hundrede gange større end de enkelte prøvemarker?

- 4) Hvis en matrikelangivelse er tilstrækkelig, kan der da alligevel trods artikel 25, stk. 4, i direktiv 2001/18/EF findes tilstrækkelig begrundelse for at behandle præcise oplysninger om stedet for udsætning fortroligt under de omstændigheder, der er anført i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF?

5. a) Indeholder artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF en udtømmende opregning af begrundelser?

- b) Kan beskyttelsen af virksomheder, herunder personer og produkter, og forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene i bekræftende fald indordnes under de begrundelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF?

- 6) Hvis spørgsmål 5a) og b) besvares bekræftende, er valget af en angivelse af et område, der er tyve eller hundrede gange så stort som prøvemarken, i lyset af artikel 4, stk. 2, litra h), i direktiv 2003/4/EF i så fald forholdsmæssigt i forhold til beskyttelsen af private interesser (beskyttelse af virksomheder, herunder personer og produkter) og offentlige interesser (forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene)?

7. a) Hvis spørgsmål 5a) besvares benægtende, udgør beskyttelsen af virksomheder, herunder personer og produkter, og forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene, da en lovlig begrundelse?

b) Hvis spørgsmål 7a) besvares bekræftende, er valget af en angivelse af et område, der er tyve eller hundrede gange så stort som prøvemarken i så fald forholdsmæssigt i forhold til beskyttelsen af private interesser (beskyttelse af virksomheder, herunder personer og produkter) og offentlige interesser (forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene)?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF — Erklæring fra Kommissionen, EFT L 106, s. 1.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28.1.2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF, EFT L 41, s. 26.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. august 2008 — Stichting Greenpeace Nederland mod Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, procesdeltager: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

(Sag C-361/08)

(2008/C 285/34)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Stichting Greenpeace Nederland

Sagsøgt: Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Procesdeltager: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal stedet for udsætningen af genetisk modificerede organismer, der ikke kan betragtes som fortrolige i henhold til

artikel 25, stk. 4, i direktiv 2001/18/EF (¹), når henses til direktivets formål og systematik, fortolkes som en henvisning til matrikelangivelsen, eller er det tilstrækkeligt at foretage angivelse af et større geografisk område?

2. a) Hvis angivelse af et større geografisk område er tilstrækkeligt, hvilke omstændigheder kan i så fald inddrages ved afgørelsen af, hvorledes der skal ske angivelse af området?

b) Har direktiv 2003/4/EF (²) betydning ved afgørelsen af områdeangivelsens størrelse?

c) Opfylder et område, der er tyve gange større end den enkelte mark, kravene i henhold til proportionalitetsprincippet?

3) Iagttages proportionalitetsprincippet, hvis der i henhold til den ændrede praksis den 17. juli 2008 vælges en generel angivelse af områder, der er hundrede gange større end de enkelte prøvemarker?

4) Hvis en matrikelangivelse er tilstrækkelig, kan der da alligevel trods artikel 25, stk. 4, i direktiv 2001/18/EF findes tilstrækkelig begrundelse for at behandle præcise oplysninger om stedet for udsætning fortroligt under de omstændigheder, der er anført i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF?

5. a) Indeholder artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF en udtømmende opregning af begrundelser?

b) Kan beskyttelsen af virksomheder, herunder personer og produkter, og forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene i bekræftende fald indordnes under de begrundelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2003/4/EF?

6) Hvis spørgsmål 5a) og b) besvares bekræftende, er valget af en angivelse af et område, der er tyve eller hundrede gange så stort som prøvemarken, i lyset af artikel 4, stk. 2, litra h), i direktiv 2003/4/EF i så fald forholdsmæssigt i forhold til beskyttelsen af private interesser (beskyttelse af virksomheder, herunder personer og produkter) og offentlige interesser (forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene)?

7. a) Hvis spørgsmål 5a) besvares benægtende, udgør beskyttelsen af virksomheder, herunder personer og produkter, og forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene, da en lovlig begrundelse?

b) Hvis spørgsmål 7a) besvares bekræftende, er valget af en angivelse af et område, der er tyve eller hundrede gange så stort som prøvemarken i så fald forholdsmæssigt i forhold til beskyttelsen af private interesser (beskyttelse af virksomheder, herunder personer og produkter) og offentlige interesser (forebyggelse af sabotage vedrørende det bioteknologiske udviklingsklima i Nederlandene)?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF — Erklæring fra Kommissionen, EFT L 106, s. 1.
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28.1.2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF, EFT L 41, s. 26.

2) Har det betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, at Østrig, på hvis område den fraskilte mand fortsat bor og udelukkende er beskæftiget, på bestemte betingelser indrømmer denne ret til børnetilskud (til barnet), hvis den fraskilte hustrus krav fortabes?

3) Har den fraskilte hustru i medfør af forordningen krav på børnetilskud (til barnet) fra Østrig, på hvis område den fraskilte mand bor og er beskæftiget, såfremt den ovenfor i det første spørgsmål beskrevne situation ændres, således at hun påbegynder beskæftigelse i den nye medlemsstat?

(¹) EFT L 149, s. 2.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 7. august 2008 —
Romana Slanina mod Unabhängiger Finanzsenat
Außenstelle Wien**

(Sag C-363/08)

(2008/C 285/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Romana Slanina

Sagsøgt: Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien

Præjudicielle spørgsmål

1) Følger det af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiedemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (¹) (herefter »forordningen«), at en ubeskæftiget fraskilt kvinde til en mand, der er arbejdstager og bosat i Østrig, bevarer sit krav på børnetilskud (til et barn) fra Østrig, når hun flytter til en anden medlemsstat og dér etablerer midtpunktet for sine livsinteresser, og heller ikke er i beskæftigelse dér?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 11. august 2008 —
Agrana Zucker GmbH mod Bundesminister für Land- und
Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft**

(Sag C-365/08)

(2008/C 285/36)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agrana Zucker GmbH

Sagsøgt: Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 16 i Rådets forordning (EF) Nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker (¹) fortolkes således, at også en sukkerkvote, der ikke kan udnyttes som følge af et præventivt markedsafkald efter artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 290/2007 af 16. marts 2007 om fastsættelse for produktionsåret 2007/08 af den procentdel, der omhandles i artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 (²), skal indgå i fastsættelsen af produktionsafgiften?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, spørges:

Er artikel 16 i Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 forenelig med primær ret, navnlig med proportionalitetsprincippet og diskrimineringsforbuddet efter artikel 34 EF?

⁽¹⁾ EUT L 58, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 78, s. 20.

Sag anlagt den 12. august 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-369/08)

(2008/C 285/37)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og P. Dejmek, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at nr. 21 i bilag VIIIb til den tyske lov om indregistrering med henblik på færdsel (Strassenverkehrszulassungsordnung) tilsidesætter artikel 43 EF, sammenholdt med artikel 48 EF.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge artikel 43, stk. 1, EF er der forbud mod restriktioner, som hindrer statsborgere i en medlemsstat i frit at etablere sig på en anden medlemsstats område. Det fremgår af artikel 48 EF, at selskaber, som er stiftet i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, og hvis vedtægtsmæssige hjemsted, hovedkontor eller hovedvirksomhed er beliggende inden for Fællesskabet, skal ligestilles med personer, der er statsborgere i medlemsstaterne, for så vidt angår anvendelsen af traktatens regler om etableringsretten. Ifølge Kommissionen forbyder bestemmelserne om ligebehandling ikke blot åbenbar forskelsbehandling på baggrund af nationalitet eller hjemsted, for så vidt angår selskaber, men desuden enhver form for skjult forskelsbehandling, som ved anvendelse af andre sonderingskriterier reelt fører til samme resultat.

I henhold til nr. 21 i bilag VIIIb til den tyske lov om indregistrering med henblik på færdsel (Strassenverkehrszulassungs-

ordnung) har et kontrolorgan kun tilladelse til at foretage tekniske undersøgelser, sikkerhedskontrol eller inspektion af motorkøretøjer, såfremt det består af mindst 60 uafhængige bilsagkyndige, og udøver denne virksomhed som hovedbeskæftigelse, hvilket indebærer, at kontrolorganet skal bestå af mindst 1 og højst 30 kontrolingeniører med hjemsted inden for det godkendte område for hvert 100 000 godkendte motorkøretøjer eller anhangere.

Ifølge Kommissionen udgør dette krav en ulovlig restriktion for etableringsfriheden, der er uforenelig med artikel 43 EF, i givet fald sammenholdt med artikel 48 EF. Kravet om, at organet udelukkende skal være sammensat af et minimum af uafhængige eksperter og udøve dets virksomhed som hovedbeskæftigelse, udgør en kvalitativ restriktion, eftersom de selskaber, der ønsker at udøve den omhandlede virksomhed, er forpligtede til at have en særlig struktur. Denne betingelse indebærer navnlig, at ansatte eksperter, som ikke tilhører et sådant organ, udelukkes. Den omtvistede bestemmelse udgør ligeledes en kvantitativ restriktion, idet den foreskriver et minimumsantal medlemmer af kontrolorganet. Dette godkendelseskrav hindrer alle erhvervsdrivende, der er lovligt etableret i en anden medlemsstat, og som har en anden juridisk form eller en anderledes intern struktur, i at tilbyde kontroltjenester i Tyskland. Kravet om, at der skal være mindst 1 kontrolingeniør med hjemsted inden for det godkendte område for hvert 100 000 godkendte motorkøretøjer eller anhangere, udgør desuden en restriktion, som er i strid med artikel 43 EF (sammenholdt med artikel 48 EF), for så vidt som dette kriterium for det første stiller juridiske personer, der allerede er etableret i en anden medlemsstat, og hvis kontrolingeniører ikke nødvendigvis har deres hjemsted inden for det godkendte område, mindre fordelagtigt.

I det foreliggende tilfælde finder hverken artikel 45 EF eller 46 EF anvendelse.

I henhold til artikel 45 EF er virksomhed, som i en medlemsstat varigt eller lejlighedsvis er forbundet med udøvelsen af offentlig myndighed, ikke omfattet af traktatens bestemmelser om etableringsfrihed. De kriterier, som ifølge fast retspraksis finder anvendelse ved direkte og specifik udøvelse af offentlig myndighed inden for rammerne af kontrolvirksomhed, navnlig for så vidt angår teknisk kontrol, er imidlertid ikke opfyldt. Hverken den omstændighed, at disse organer skal tage stilling til tildeling eller fjernelse af kontrolplaketter, eller den omstændighed, at de er underlagt statens kontrol, er bevis på, at de varetager myndighedsopgaver. For det første er det udelukkende den enkelte delstats kompetente myndigheder (dvs. registreringsmyndigheden), der kan træffe den endelige afgørelse om at afvise at udstede kontrolplaketter, og ikke kontrolorganet. Sidstnævnte organ har snarere en vejledende og forberedende funktion i forhold til registreringsmyndigheden. For det andet indebærer den omstændighed, at staten udøver tilsyn med visse organer ikke, at al virksomhed, som udøves af disse organer, skal anses for at være forbundet med udøvelsen af offentlig myndighed. Selv om det antages, at en del af kontrolorganets virksomhed indebærer udøvelse af offentlig myndighed, ville en udelukkelse af teknisk kontrol af køretøjer fra etableringsrettens anvendelsesområde være for vidtgående og falde uden for formålet

med undtagelsen i artikel 45 EF. Kontrol af køretøjer er ifølge Kommissionen rent teknisk virksomhed, som ganske vist har offentligretlige følger, men som ikke kan anses for at udgøre direkte myndighedsudøvelse.

Artikel 46 EF, hvorefter det er muligt at forskelsbehandle, såfremt det er begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed, kan kun påberåbes, når der foreligger en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod et af de nævnte grundlæggende samfundshensyn. Eftersom de tyske myndigheder ikke har godtgjort, at der foreligger en sådan trussel, er betingelserne for at påberåbe sig undtagelsesbestemmelsen i artikel 46 EF ikke opfyldt. Kommissionen er overbevist om, at formålet med de omtvistede foranstaltninger, nemlig en opretholdelse af trafiksikkerheden, ville kunne opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, f.eks. i form af en kontrolordning for alle kontrolingeniører og kontrolorganer i Tyskland.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 13. august 2008 — Data I/O GmbH mod Bundesfinanzdirektion Südost

(Sag C-370/08)

(2008/C 285/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Data I/O GmbH

Sagsøgt: Bundesfinanzdirektion Südost

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal bestemmelse 5 B til kapitel 84 i den fælles toldtarifs kombinerede nomenklatur i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, som affattet ved bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1810/2004 af 7. september 2004⁽²⁾, fortolkes således, at en elektrisk adapter, som er bestemt til at etablere en elektrisk forbindelse mellem en automatisk programmeringsmaskine og elektroniske komponenter, der skal programmeres, kan tilføres i position 8471 i den kombinerede nomenklatur?

2) Såfremt dette spørgsmål besvares benægtende, skal førnævnte adapter da tilføres i position 8471 i den kombinerede nomenklatur, når den indeholder en såkaldt memory chip, hvori programmeringsprocessen fastholdes, og hvorfra denne proces kan fremkaldes?

⁽¹⁾ EFT L 256, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 327, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 14. august 2008 — Nural Örnek mod Land Baden-Württemberg

(Sag C-371/08)

(2008/C 285/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nural Örnek

Sagsøgt: Land Baden-Württemberg

Præjudicielt spørgsmål

Er beskyttelsen mod udvisning i henhold til artikel 14, stk. 1, i associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 til fordel for en tyrkisk statsborger, der har en retsstilling som omhandlet i artikel 7, stk. 1, første punktum, andet led, i nævnte afgørelse og i de ti forudgående år har haft ophold i den medlemsstat, i forhold til hvilken denne retsstilling gælder, undergivet bestemmelsen i artikel 28, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/38/EF⁽¹⁾, som gennemført i den pågældende medlemsstat, således at der kun må træffes afgørelse om udvisning, hvis afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaterne?

⁽¹⁾ EUT L 158, s. 77.

Appel iværksat den 14. august 2008 af Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O'Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd til prøvelse af kendelse afsagt den 2. juni 2008 af Retten i Første Instans (Syvende Afdeling) i sag T-172/07, Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O'Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-372/08 P)

(2008/C 285/40)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O'Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd (ved G. Hogan SC, N. Travers BL, T. O'Sullivan BL og Solicitor D. Barry)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Kongeriget Spanien

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den af Retten i Første Instans afsagte kendelse ophæves i sin helhed.
- Sagens hjemvises til Retten i Første Instans til realitetsbehandling af søgsmålet, og Kommissionens afvisningspåstand af 7. september 2007 behandles i forbindelse realitetsafgørelsen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i forbindelse med denne appel.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har begrundet deres appel med henvisning til tre påståede tilsidesættelser af fællesskabsretten i den appellerede kendelse. Appellanterne har for det første gjort gældende, at Retten i Første Instans har foretaget en urigtig fortolkning af

artikel 20 i forordning nr. 2371/2001⁽¹⁾, navnlig for så vidt angår rækkevidden af medlemsstaternes residualkompetence i henhold til artikel 20, stk. 3. Retten i Første Instans har desuden foretaget en urigtig fortolkning af artikel 20, stk. 5, idet den har udelukket, at appellanterne er umiddelbart berørt med henvisning til retten til udveksling af fiskekvoter medlemsstaterne imellem. Endelig har Retten i Første Instans fejlagtigt undladt at tage hensyn til den omstændighed, at appellanterne i egenskab af en lukket gruppe af privatpersoner er umiddelbart berørt af den omtvistede forordning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20.12.2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik (EFT L 358, s. 59).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 18. august 2008 — EGN BV — Filiale Italiana mod Agenzia delle Entrate

(Sag C-377/08)

(2008/C 285/41)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EGN BV — Filiale Italiana

Sagsøgt: Agenzia delle Entrate

Præjudicielt spørgsmål

Giver artikel 17, stk. 3, litra a), i Rådets direktiv 77/388/EØF⁽¹⁾ af 17. maj 1977, når der leveres tjenesteydelser — med pålægelse af momskrav til aftageren — vedrørende telekommunikation mellem personer, som er hjemmehørende i forskellige af Fællesskabets medlemsstater, tjenesteyderen ret til fradrag for afgift på indkøb eller indførsel af goder, der hører til disse transaktioner, såfremt tjenesteyderen ville have ret til fradraget, dersom han leverede de samme tjenesteydelser i sit eget land?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich
(Østrig) den 25. august 2008 — Michael Neukirchinger
mod Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

(Sag C-382/08)

(2008/C 285/42)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Michael Neukirchinger

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 EF ff. fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en person, som er etableret i en anden medlemsstat og er i besiddelse af en bevilling til at gennemføre erhvervsmæssige ballonfarter [i Tyskland], der er meddelt i henhold til lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, skal have hjemsted eller bopæl i indlandet for at gennemføre ballonfarter i Østrig (§ 106 i Luftfahrtgesetz (StF: BGBl. nr. 253/1957, senest ændret ved BGBl. I, nr. 83/2008))?
- 2) Skal artikel 49 EF ff. fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en person, som har bevilling til at gennemføre erhvervsmæssige ballonfarter, og som er etableret i en anden medlemsstat og anerkendt efter denne medlemsstats lovgivning, for at gennemføre ballonfarter i en anden medlemsstat skal opnå den anden bevilling, for hvilken bevillingskravene i sidste ende indholdsmæssigt svarer til kravene til den bevilling, der allerede er meddelt ham i hans oprindelsesland, dog med den yderligere betingelse, at ansøgeren skal have hjemsted eller bopæl i indlandet (her i Østrig)?
- 3) Er bestemmelserne i Luftfahrtgesetz' § 102, sammenholdt med § 104 og § 106, i strid med artikel 49 EF, når en bevillingshaver, der er etableret i Tyskland, ved udøvelse af virksomhed på grundlag af sin bevilling i Østrig tiltales i en straffesag, og han derved hindres i at få adgang til markedet. Dette skal ses på den baggrund, at der i medfør af Luftfahrtgesetz' § 106, stk. 1, ikke kan opnås en sådan bevilling og en bevilling til at drive erhvervsmæssig virksomhed, uden at der foretages en selvstændig etablering og/eller etableres bopæl, og uden omregistrering i Østrig af en varmluftsballon, der er allerede registreret i Tyskland?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 1. september 2008
— Brita GmbH mod Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Sag C-386/08)

(2008/C 285/43)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Brita GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal importøren af en vare, som hidrører fra Vestbredden, bevilliges den begærede præferencebehandling, når henses til, at præferencebehandlingen i to relevante aftaler — nemlig Euro-Middelhavs-aftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Staten Israel på den anden side (herefter »EMA«) af 20. november 1995 ⁽¹⁾ samt Euro-Middelhavs-interimassocieringsaftalen om handel og samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Den Palæstinensiske Befrielsesorganisation PLO til fordel for Vestbredden og Gaza-stribens Palæstinensiske Myndighed på den anden side (herefter »EMI-PLO«) af 24. februar 1997 ⁽²⁾ — vedrører varer med oprindelse på Staten Israels område eller på Vestbredden, også selv om der kun fremlægges et formelt oprindelsescertifikat fra Israel?

Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende:

- 2) Følger det af EMA, at toldmyndighederne i en medlemsstat i forhold til en importør, som begærer præferencebehandling for en vare, der indføres til Fællesskabets område, er bundet af de israelske myndigheders oprindelsescertifikat — og kontrolproceduren i henhold til artikel 32 i protokol nr. 4 til EMA ikke iværksættes — så længe der ikke hos toldmyndighederne hersker anden tvivl angående varens oprindelsesstatus end, hvorvidt varen har oprindelse på et område, som udelukkende er underlagt israelsk kontrol — nemlig i henhold til den israelsk-palæstinensiske interimaf tale fra 1995 — og så længe der ikke er blevet iværksat nogen procedure i henhold til artikel 33 i protokol nr. 4 til EMA?

Hvis spørgsmål 2 besvares benægtende:

3) Må toldmyndighederne i indførselslandet uden videre afvise præferencebehandling, allerede fordi de israelske myndigheder på anmodningen om kontrol i henhold til artikel 32, stk. 2, i protokol nr. 4 til EMA, (kun) har bekræftet, at varerne er blevet fremstillet i et område, som er underlagt israelsk toldmyndighed og dermed er af israelsk oprindelse, og fordi de israelske myndigheder ikke har besvaret indførselslandets toldmyndigheders efterfølgende anmodning om yderligere dokumentation, navnlig når det ikke længere har betydning, hvilken oprindelse varen rent faktisk har?

Hvis spørgsmål 3 besvares benægtende:

4) Må toldmyndighederne uden videre afvise præferencebehandlingen i henhold til EMA, når varen — hvad der i mellemtiden er afklaret — har oprindelse på Vestbredden, eller skal præferencebehandlingen i medfør af EMA også indrømmes for varer med denne oprindelse, i hvert fald så længe der ikke i henhold til artikel 33 i protokol nr. 4 til EMA, er iværksat nogen tvistemålsprocedure vedrørende fortolkningen af aftalebegrebet »Staten Israels område«?

(¹) EFT 2000 L 147, s. 3.

(²) EFT L 187, s. 3.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Grondwettelijk Hof (Belgien) den 8. september 2008 — Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar NV, Uninet International NV, T2 Belgium NV og KPN Belgium NV mod Ministerraad, procesdeltager: Belgacom NV

(Sag C-389/08)

(2008/C 285/44)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Base NV, Euphony Benelux NV, Mobistar NV, Uninet International NV, T2 Belgium NV og KPN Belgium NV

Sagsøgt: Ministerraad

Procesdeltager: Belgacom NV

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af direktiv af 7. marts 2002 om forsyningspligt og

brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (¹) fortolkes således, at den tillader, at den kompetente lovgiver i en medlemsstat, som handler i egenskab af national tilsynsmyndighed, fastslår, generelt og på grundlag af beregningen af nettoomkostningerne for udbyderen af den af forsyningspligten omfattede tjenesteydelse, der tidligere var eneste udbyder, at udbud af den af forsyningspligten omfattede tjenesteydelse udgør en urimelig byrde for de virksomheder, der er blevet udpeget som forsyningspligtige virksomheder?

(¹) EFT L 108, s. 51.

Sag anlagt den 5. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-390/08)

(2008/C 285/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og J.-P. Keppenne, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen (¹), sammenholdt med artikel 8, 9, 10 og 11 i Kommissionens beslutning nr. 166/2005/EF af 10. februar 2005 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen (²), idet det ikke har meddelt de nødvendige oplysninger i henhold til artikel 3, stk. 2, i beslutning nr. 280/2004/EF, sammenholdt med artikel 8, 9, 10 og 11 i beslutning nr. 166/2005/EF.

— Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 3, stk. 2, i beslutning nr. 280/2004/EF, sammenholdt med beslutning nr. 166/2005/EF, har medlemsstaterne pligt til inden den 15. marts 2005 og derefter hvert andet år at give Kommissionen meddelelse om de nationale foranstaltninger, der er truffet med henblik på at begrænse og/eller reducere emissioner af drivhusgasser og gennemføre Kyoto-protokollen.

Sagsøgeren havde imidlertid ikke på tidspunktet for sagens anlæg givet meddelelse om disse foranstaltninger.

⁽¹⁾ EUT L 49, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 55, s. 57.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italien) den 10. september 2008 — Emanuela Sbarigia mod Azienda USL RM/A, Comune di Roma, Assiprofar — Associazione Sindacale Proprietari Farmacia e Ordine dei Farmacisti della Provincia di Roma

(Sag C-393/08)

(2008/C 285/46)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Emanuela Sbarigia

Sagsøgt: Azienda USL RM/A, Comune di Roma, Assiprofar — Associazione Sindacale Proprietari Farmacia og Ordine dei Farmacisti della Provincia di Roma.

Præjudicielle spørgsmål

1) Er det foreneligt med de fællesskabsretlige principper om beskyttelse af fri konkurrence og fri udveksling af tjenesteydelser, der følger af bl.a. EF-traktatens artikel 49, 81, 82, 83, 84, 85 og 86, at apotekerne forbydes at give afkald på årlig ferie og frit at holde åbent også ud over de maksimale åbningstider, der for nærværende er tilladt ifølge de ovennævnte bestemmelser i regionallov for Lazio nr. 26/2002, og at muligheden for i Comune di Roma at blive fritaget fra nævnte pligter i henhold til samme regionallovs artikel 10, stk. 2, nødvendigvis ligeledes er underkastet en skønsmæssig afgørelse fra forvaltningen (som udføres efter høring af de enheder og organer, der er fastsat i samme artikel) vedrø-

rende bestemte forhold inden for det kommunale område efter det ansøgende apoteks beliggenhed?

2) Er det foreneligt med EU-traktatens artikel 152 og 153, at den offentlige apotekertjeneste, selv om den har til formål at beskytte brugernes sundhed, undergives betingelser om begrænsninger og forbud som de i regionallov nr. 26/2002 fastsatte vedrørende muligheden for, at de enkelte apotekertjenester kan udvide de daglige, ugentlige og årlige åbnings-tider?

Appel iværksat den 12. september 2008 af Zipcar, Inc. til prøvelse af dom afsagt den 25. juni 2008 af Retten i Første Instans (Ottende Afdeling) i sag T-36/07, Zipcar, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-394/08 P)

(2008/C 285/47)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Zipcar, Inc. (ved solicitor M. Elmslie og barrister N. Saunders)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Canary Islands Car SL

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt den 25. juni 2008 af Retten i Første Instans i sag T-36/07 ophæves i sin helhed.
- Det bestemmes, at ansøgningen sendes tilbage til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) til fornyet behandling og imødekommes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale appellants omkostninger i forbindelse med appelsagen samt med sagen for Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har på grundlag af følgende anbringender nedlagt påstand om, at dommen ophæves:

1) Ulovlig udvidelse af de faktiske og retlige rammer for legalitetskontrollen af den appellerede afgørelse. Det er gjort gældende, at Retten i Første Instans i sin dom ændrede det, der var sagens genstand for Harmoniseringskontorets appelkammer, og inddrog faktiske omstændigheder og forhold, som udvidede de faktiske og retlige rammer for tvisten ved Harmoniseringskontoret.

2) Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾. Retten i Første Instans fastslog reelt, at den tilsigtede kundekreds må anses for udelukkende at være spanskaltalende »uanset at det er almindeligt anerkendt, at engelsk i visse dele af Spanien, såsom Kanarieøerne, er udbredt, og at nogle spanske forbrugere har kendskab til engelsk«. Dette udgør en urigtig retsanvendelse, da det reelt er en afgørelse, hvorefter det i vurderingen af gennemsnitsforbrugers sproglige evner og forståelse i ethvert givent tilfælde kun er et spørgsmål om at fastslå hovedsproget eller -sprogene i den medlemsstat, hvor den ældre rettighed består, uden at hense til andre faktiske omstændigheder, som har relevans for at fastslå den tilsigtede forbrugergruppes kendetegn.

3) Endvidere tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94. Efter at have udpeget tre kategorier af lighed mellem de varer og tjenesteydelser, som er omfattet af henholdsvis ansøgningen og den påståede ældre rettighed — nemlig »dels af samme art«, »dels af meget lignende art« og »dels ikke adskiller sig væsentligt« — gjorde Retten sig skyldig i en urigtig retsanvendelse, da den i vurderingen af, om der forelå risiko for forveksling, ikke henså til virkningen af disse tre forskellige kategorier.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker, EFT 1994 L 11, s. 1.

Sag anlagt den 16. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-400/08)

(2008/C 285/48)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og R. Vidal Puig, som befuldmægtigede, bistået af abogadas C. Fernández Vicién og I. Moreno-Tapia Rivas)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF, idet det har fastsat

restriktioner for etablering af indkøbscentre, der følger af lov 7/1996 om planlægning af detailhandel og af lovgivningen på samme område i den selvstyrende region Catalonien (lov 18/2005 om detaildistribution, dekret 378/2006 om gennemførelse af lov 18/2005 og dekret 379/2006 om godkendelse af den nye sektorplan for detaildistribution).

— Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den omhandlede spanske og catalanske lovgivning (lov 7/1996, catalansk lov 18/2005, catalansk dekret 378/2006 og 379/2006) kræver, at erhvervsdrivende, som ønsker at åbne, udvide, flytte eller overdrage et stort indkøbscenter eller ændre dets aktiviteter, skal have en tilladelse fra regionens regering — ud over den obligatoriske kommunale næringstilladelse, der har til formål at sikre, at det pågældende center er i overensstemmelse med gældende byplanlægning. Bevilling af tilladelsen til at etablere et detailhandelscenter er undergivet en bedømmelse efter en række kriterier, herunder hvorvidt projektet er tilpasset sektorplanen for detaildistribution, således at der ikke kan gives tilladelse til noget center, som ikke overholder samtlige bestemmelser i denne plan, projektets lokalisering i byzone og den ansøgende virksomheds etableringsgrad.

Kommissionen er af den opfattelse, at den omhandlede spanske og catalanske lovgivning udgør ubegrundede restriktioner for etableringsfriheden i artikel 43 EF's forstand af følgende grunde:

1. Kravet om en tilladelse til at etablere et detailhandelscenter — ud over den kommunale tilladelse — som bevilges efter visse kriterier, som ikke alene er knyttet til arealplanlægning og miljø, men også til de potentielle økonomiske følger af etablering af bestemte typer af store indkøbscentre på konkurrencestrukturen på markedet for detaildistribution og til en konstatering af, at der foreligger et »markedsbehov«, vanskeliggør etablering af bestemte typer af store indkøbscentre.
2. Den omhandlede nationale lovgivning indebærer en forskelsbehandling, idet den begunstiger etablering af mindre indkøbscentre (som er i overensstemmelse med den traditionelle detailhandelsstruktur i Catalonien, og dermed den lokale detailhandel) i forhold til etablering af store indkøbscentre (som svarer til den detailhandelsform, som anvendes af selskaber fra andre af Fællesskabets medlemsstater).

Kommissionen er af den opfattelse, at denne lovgivning ikke kan begrundes med de i artikel 46 EF anførte hensyn (til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed), som i øvrigt heller ikke er blevet påberåbt af de nationale myndigheder.

Ifølge Kommissionen kan de begrundelser, som de spanske og catalanske myndigheder har henvist til — forbrugerbeskyttelse (beskyttelse af den lille detailhandel for at sikre et konkurrencedygtigt udbud på alle markeder, miljøbeskyttelse og beskyttelse af bymiljøet) — ikke accepteres af følgende grunde:

1. De kriterier, som er fastsat i den omhandlede lovgivning, har i realiteten ikke til formål, som hævdet af de nationale myndigheder, at beskytte forbrugerne, men at begunstige den lille detailhandel til ulempe for store detailhandelsvirksomheder. Foranstaltningerne er dermed ikke egnede til at opnå det hævdede mål, eftersom de i realiteten tjener økonomiske formål.
2. De omhandlede foranstaltninger går videre end nødvendigt for at opnå de mål, som forfølges. Under alle omstændigheder påhviler det de nationale myndigheder at godtgøre, at de mål, som påberåbes, ikke kunne være nået ved hjælp af mindre restriktive foranstaltninger.

Sag anlagt den 18. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Slovenien

(Sag C-402/08)

(2008/C 285/49)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og V. Kovačič, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.
- Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2004/35/EF udløb den 30. april 2007.

⁽¹⁾ EUT L 143, s. 56.

Appel iværksat den 23. september 2008 af Trubowest Handel GmbH og Viktor Makarov til prøvelse af dom afsagt den 9. juli 2008 af Retten i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-429/04, Trubowest Handel GmbH og Viktor Makarov mod Rådet og Kommissionen

(Sag C-419/08 P)

(2008/C 285/50)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Trubowest Handel GmbH og Viktor Makarov (ved dikigoroï K. Adamantopoulos og E. Petritsi)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt af Retten i Første Instans ophæves i sin helhed.
- Ved den endelige dom gives der appellanterne medhold i det erstatningssøgsmål, som de har anlagt ved Retten i Første Instans (RFI) i henhold til artikel 288 EF, subsidiært hjemvises sagen til RFI.
- Rådet og Kommissionen tilpligtes ud over deres egne omkostninger at betale alle appellanternes omkostninger under denne sag og sagen ved RFI.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har gjort gældende, at den appellerede dom bør ophæves af følgende grunde:

- 1) RFI begik en retlig fejl ved fortolkningen og anvendelsen af fællesskabsretten hvad angår betingelserne for, at Fællesskabet kan ifalde ansvar uden for kontraktforhold i henhold til artikel 288, stk. 2, EF. For det første gør de gældende, at den appellerede dom er behæftet med en retlig fejl, da RFI overhovedet ikke har foretaget nogen vurdering af den påtalte retsstridige adfærd i forbindelse med vurderingen af årsagssammenhængen og ikke har undersøgt den i dens retlige sammenhæng, selv om den burde have gjort det for at kunne fastslå, om Fællesskabet ifaldt ansvar. RFI begik endvidere en retlig fejl, da den ikke i overensstemmelse med fællesskabsretten foretog en korrekt vurdering af, om der var en direkte årsagsforbindelse mellem fællesskabsinstitutionernes handlemåde og det tab, som appellanterne led som følge heraf, og ved at antage, at der ikke var en sådan tilstrækkelig årsagsforbindelse med den begrundelse, at appellanterne ikke havde godtgjort at have udvist rimelig påpasselighed og/eller at fejlen udelukkende skyldtes de tyske myndigheder.

2) RFI begik en retlig fejl ved at erklære sig inkompetent hvad angår påstandene vedrørende beløbene på 118 058,46 EUR, 277 939,37 EUR og de advokathonorarer, for hvilke de nationale retsmidler er blevet udtømt som følge af retten til at indgå forlig. Som følge heraf er appellerne blevet berøvet en effektiv retsbeskyttelse og straffes dermed for at have udnyttet deres ret til at indgå forlig i overensstemmelse med den tyske borgerlige lovbog, selv om der påhviler Fællesskabet et erstatningsansvar i denne sag. I denne forbindelse anfører appellerne, at RFI har givet en urigtig fremstilling af de faktiske omstændigheder og fremførte beviser ved at antage, at appellerne ikke havde fremlagt nogen beviser dels for, at Fællesskabet og de russiske myndigheder havde spillet en rolle for forligets indgåelse, dels for straffesagens betydning herfor.

Sag anlagt den 25. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republiken Cypern

(Sag C-426/08)

(2008/C 285/51)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Støvlbæk og I. Chatzigiannis)

Sagsøgt: Republiken Cypern

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republiken Cypern har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2006/100/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende frie personbevægelser på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse ⁽¹⁾, idet den ikke vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republiken Cypern tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. januar 2007.

⁽¹⁾ EUT L 363 af 20.12.2006, s. 141.

Sag anlagt den 25. september 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-427/08)

(2008/C 285/52)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Støvlbæk og I. Chatzigiannis)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2006/100/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende frie personbevægelser på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 1. januar 2007.

⁽¹⁾ EUT L 363 af 20.12.2006, s. 141.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 25. juni 2008 — Verlag Schawe GmbH mod Sächsisches Druck- und Verlagshaus AG (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof, Tyskland)

(Sag C-215/07) ⁽¹⁾

(2008/C 285/53)

Processprog: tysk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 7.7.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 5. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-401/07) ⁽¹⁾

(2008/C 285/54)

Processprog: nederlandsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.11.2007.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Ottende Afdeling den 8. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-419/07) ⁽¹⁾

(2008/C 285/55)

Processprog: svensk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 24.11.2007.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 9. juni 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-30/08) ⁽¹⁾

(2008/C 285/56)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 29.3.2008.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8. juli 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik

(Sag C-121/08) ⁽¹⁾

(2008/C 285/57)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 116 af 9.5.2008.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — Kahla/Thüringen Porzellan mod Kommissionen

(Sag T-20/03) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — eksisterende eller ny støtte — kriseramt virksomhed — retssikkerhedsprincippet — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning — kriteriet vedrørende private kreditorer — forenelighed med fællesmarkedet — betingelser herfor)

(2008/C 285/58)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (Kahla, Tyskland) (ved advokats M. Schütte og S. Zühlke)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuzschitz og V. Di Bucci, som befuldmægtigede, bistået af professor M. C. Koenig)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Freistaat Thüringen (Tyskland) (først ved advokats A. Weitbrecht og A. van Ysendyck, derefter ved advokats A. Weitbrecht og M. Núñez-Müller) og Forbundsrepublikken Tyskland (ved W.-D. Plessig og M. Lumma, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulation af Kommissionens beslutning 2003/643/EF af 13. maj 2003 om Tysklands statsstøtte til fordel for Kahla Porzellan GmbH og Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (EFT L 227, s. 12), for så vidt som den vedrører de finansielle foranstaltninger til fordel for Kahla/Thüringen Porzellan GmbH.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Kahla/Thüringen Porzellan GmbH bærer sine egne omkostninger og en tredjedel af Kommissionens omkostninger. Kommissionen bærer to tredjedele af sine egne omkostninger.
- 3) Delstaten Thüringen og Forbundsrepublikken Tyskland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 22.3.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2008 — Nortrail Transport mod Kommissionen

(Sag T-496/04) ⁽¹⁾

(»Toldunion — ekstern fællesskabsforsendelse — fiskerivarer fra Norge — ansøgning om fritagelse for eller godtgørelse af importafgifter — billighedsklausul — forordning (EØF) nr. 2913/92 og nr. 2454/93 — særlige forhold — åbning af toldkontingenter med tilbagevirkende kraft«)

(2008/C 285/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Nortrail Transport GmbH (Kiel, Tyskland) (ved Rechtsanwalt J. Krause)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved B. Schima og J. Hottiaux, derefter ved B. Schima og M. Patakia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annulation af Kommissionens beslutning (REM 15/02) af 1. oktober 2004, hvorved det fastslås, at den godtgørelse af importafgift til sagsøgeren, som Forbundsrepublikken Tyskland har ansøgt om, er ubegrundet.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Nortrail Transport GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 18. september 2008 — Angé Serrano m.fl. mod Parlamentet

(Sag T-47/05) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — beståelse af interne udvælgelsesprøver med henblik på overgang til en anden kategori under den tidligere gældende vedtægt — ikrafttræden af den nye vedtægt — overgangsregler om indplacering i grad — ændring af forholdet til overordnede oprettet under den tidligere gældende vedtægt — vederhævede rettigheder — berettiget forventning — proportionalitet — ligebehandling — princippet om god forvaltningsskik og princippet om pligten til at yde bistand)

(2008/C 285/60)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Pilar Angé Serrano (Luxembourg, Luxembourg), Jean-Marie Bras (Luxembourg), Dominiek Decoutere (Wolwelange, Luxembourg), Armin Hau (Luxembourg), Adolfo Orcajo Teresa (Bruxelles, Belgien) og Francisco Javier Solana Ramos (Bruxelles) (ved avocat É Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (først ved L. Knudsen, A. Bencomo Weber og K. Zejdova, derefter ved L. Knudsen og K. Zejdova, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (først ved M. Simm og I. Sulce, derefter ved I. Sulce og M. Simm som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af de individuelle afgørelser vedrørende sagsøgernes indplacering i middellønklasse med virkning fra den 1. maj 2004, som de fik meddelelse om ved en skrivelse udfærdiget af generaldirektøren for Europa-Parlamentets personaleafdeling i løbet af den første uge af maj måned 2004, samt af alle efterfølgende akter og/eller akter vedrørende disse afgørelser, der er truffet efter dette søgsmål, samt en påstand om, at Parlamentet tilpligtes at betale erstatning.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse med hensyn til den første påstand for så vidt angår Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras og Adolfo Orcajo Teresa.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Parlamentet.
- 3) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler de af Pilar Angé Serrano, Jean-Marie Bras og Adolfo Orcajo afholdte omkostninger.
- 4) Dominiek Decoutere, Armin Hau og Francisco Javier Solana Ramos bærer deres egne omkostninger.

- 5) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — HUP Usługi Polska mod KHIM — Manpower (I.T.@MANPOWER)

(Sag T-248/05) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket I.T.@MANPOWER — absolutte registreringshindringer — fornødent særpræg — ingen beskrivende karakter — ikke tegn eller angivelser, der er blevet almindelige — ikke varemærke som vil kunne vildlede offentligheden — artikel 7, stk. 1, litra b)-d) og g), og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 285/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: HUP Usługi Polska sp. z o.o. tidligere HP Temporärpersonal GmbH (Czeladz, Polen) (ved avocat M. Ciresa)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Manpower Inc. (Milwaukee, Wisconsin, De Forenede Stater) (ved solicitors R. Moscona og V. Marsland samt barrister A. Bryson)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. april 2005 af Fjerde Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 124/2004-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem MP Temporärpersonal GmbH og Manpower Inc.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) HUP Usługi Polska sp. z o.o. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 3.9.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — M mod Ombudsmanden

(Sag T-412/05) ⁽¹⁾

(Ansvar uden for kontraktforhold — Kommissionens henlæggelse af en klage over adfærd udvist af en medlemsstat — Den Europæiske Ombudsmands afgørelse om behandling af klagen — fejl begået af Kommissionen i forbindelse med indsigelsen om fejladministration — omtale af sagsøgeren med navns nævnelse — tilsidesættelse af retten til respekt for privatlivet, proportionalitetsprincippet og kontradiktionsprincippet — ikke-økonomisk skade — årsagsforbindelse)

(2008/C 285/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: M (Bruxelles, Belgien) (først ved avocats G. Vander-sanden og A. Kalogeropoulos, derefter ved avocats A. Kalogeropoulos og L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Ombudsmand (ved J. Sant'Anna og G. Grill, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om erstatning i henhold til artikel 288, stk. 2, EF for det tab, som sagsøgeren har lidt på grund af omtale af denne med navns nævnelse i Den Europæiske Ombudsmands afgørelse af 18. juli 2002 om en klage registreret som sag 1288/99/OV og forsømmelighed udvist af Ombudsmanden i relation til den pågældende klage samt til de i den pågældende afgørelse indeholdte konklusioner.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Ombudsmand betaler M. en erstatning på 10 000 EUR.
- 2) I øvrigt frifindes Ombudsmanden.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 25.2.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — Reliance Industries mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-45/06) ⁽¹⁾

(Fælles handelspolitik — antidumpingtold — udligningstold — toldens udløb — meddelelse om en fornyet undersøgelse — frist — WTO-regler)

(2008/C 285/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Reliance Industries Ltd (Mumbai, Indien) (ved solicitors I. MacVay og S. Ahmed, R. Thompson, QC, og barrister K. Beal)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af avocat G. Berrisch) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Khan og P. Stancanelli, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af:

- Kommissionens meddelelse af 1. december 2005 om indledning af en udløbsundersøgelse af udligningsforanstaltningerne på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i bl.a. Indien (EUT C 304, s. 4)
- Kommissionens meddelelse af 1. december 2005 om indledning af en udløbsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand og en delvis interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan (EUT C 304, s. 9)
- Rådets forordning (EF) nr. 2603/2000 af 27. november 2000 om indførelse af en endelig udligningstold på visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien,

Malaysia og Thailand og om endelig opkrævning af den midlertidige told samt om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende import af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien, Republikken Korea og Taiwan (EFT L 301, s. 1), Rådets forordning (EF) nr. 2604/2000 af 27. november 2000 om indførelse af en endelig antidumpingtold på visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Indonesien, Malaysia, Republikken Korea, Taiwan og Thailand (EFT L 301, s. 88), i det omfang, disse retsakter finder anvendelse på sagsøgeren efter den 1. december 2005

- subsidiært: artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), og artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 288, s. 1).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Reliance Industries Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 8.4.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — Oakley mod KHIM — Venticinque (O STORE)

(Sag T-116/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket O STORE — ældre nationalt ordmærke THE O STORE — sammenligning af tjenesteydelser præsteret som led i detailhandel med de tilsvarende varer — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — intervenientens påstand om omgørelse — artikel 134, stk. 3, i Rettens procesreglement)

(2008/C 285/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oakley, Inc. (One Icon, Foothill Ranch, USA) (ved advokats M. Huth-Dierig og M. Nentwig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Venticinque Ltd (Hailsham, East Sussex, Det Forenede Kongerige) (ved avocat D. Caneva)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. januar 2006 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 682/2004-1 og R 685/2004-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Venticinque Ltd og Oakley, Inc.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Oakley, Inc., betaler sagens omkostninger, bortset fra de udgifter, intervenienten har afholdt.
- 3) Venticinque Ltd bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 154 af 1.7.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2008 — Neurim Pharmaceuticals (1991) mod KHIM — Eurim-Pharm Arzneimittel (Neurim PHARMACEUTICALS)

(Sag T-218/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Neurim PHARMACEUTICALS — ældre EF-ordmærke og ældre nationalt ordmærke EURIM-PHARM — behandlingssproget for klagesagen — frister — antagelse af klage til behandling ved appelkammeret — proportionalitetsprincippet — viderebehandling — restitutio in integrum — artikel 59, 78 og 78a i forordning (EF) nr. 40/94 — regel 48, stk. 1, litra c), regel 48, stk. 2, regel 49, stk. 1, og regel 96, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2008/C 285/65)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd (Tel-Aviv, Israel) (ved avocat M. Kinkeldey)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH (Piding, Tyskland) (ved avocat T. Raab)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 2. juni 2006 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 74/2006-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH og Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd. betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 237 af 30.9.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 19. september 2008 — Chassagne mod Kommissionen

(Sag T-253/06 P) (¹)

(Appel — personalesag — tjenestemænd — godtgørelse af de årlige rejseudgifter — tjenestemand fra de franske oversøiske områder (DOM) — artikel 8 i vedtægtens bilag VII — bekræftende retsakt — lønseddel — fordrejning af de faktiske omstændigheder — retlig fejl)

(2008/C 285/66)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Olivier Chassagne (Bruxelles, Belgien) (først ved avocats S. Rodrigues og C. Bernard-Glanz, derefter ved avocat T. Bontinck)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Berscheid og V. Joris, som befuldmægtigede, bistået af avocat F. Longfils)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af EU-Personaleretten (Tredje Afdeling) den 29. juni 2006 i sag F-11/05, Chassagne mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 1-65, og II, s. 1-241 med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Kendelse afsagt af Retten for EU-personalesager (Tredje Afdeling) den 29. juni 2006 i sagen Chassagne mod Kommissionen (sag F-11/05, Sml. Pers. I-A, s. 1-65, og II, s. 1-241) ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til EU-Personaleretten.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 281 af 18.11.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — DC-Hadler Networks mod Kommissionen

(Sag T-264/06) (¹)

(Offentlige indkøb — TACIS-programmet — beslutning om at annullere udbuddet — annullationssøgsmål — begrundelsespligt)

(2008/C 285/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: DC-Hadler Networks SA (Bruxelles, Belgien) (ved avocat L. Muller)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (først ved E. Cujo og P. Kuijper, derefter ved M. Wilderspin og E. Cujo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 14. juli 2006 om at annullere udbuddet EuropeAid/122742/C/SUP/RU om levering af edb- og kontorudstyr til informationsnettet samt udstyr til social integration og genoptræning af handicappede personer i Volga-distriktet (Den Russiske Føderation).

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning 14. juli 2006 om at annullere udbuddet EuropeAid/122742/C/SUP/RU annulleres.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og DC-Hadler Networks SA bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 294 af 2.12.2006.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2008 — FVB mod KHIM — FVD (FVB)(Sag T-10/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket FVB — ældre nationalt ordmærke FVD — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b) i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 285/68)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: FVB Gesellschaft für Finanz- und Versorgungsberatung mbH (Osnabrück, Tyskland) (ved avocat P. Koehler)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved B. Schmidt, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: FVD Gesellschaft für Finanzplanung und Vermögensberatung Deutschland mbH, tidligere FVD Gesellschaft für Finanzplanung und Vorsorgemanagement Deutschland mbH (Hamburg, Tyskland) (først ved avocat J. Mattes, derefter ved avocat P. Heigl)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. november 2006 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1343/2005-4) vedrørende en indsigelsessag mellem FVD Gesellschaft für Finanzplanung und Vermögensberatung Deutschland mbH og FVB Gesellschaft für Finanzplanung und Vorsorgemanagement mbH.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) FVB Gesellschaft für Finanz- und Versorgungsberatung mbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 56 af 10.3.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2008 — ratiopharm mod KHIM (BioGeneriX)(Sag T-47/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om BioGeneriX som EF-ordmærke — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 285/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ratiopharm GmbH (Ulm, Tyskland) (først ved avocat S. Völker, derefter ved avocats S. Völker og A. Schabenberger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. december 2006 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1047/2004-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket BioGeneriX som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Ratiopharm GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 14.4.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 16. september 2008 — ratiopharm mod KHIM (BioGeneriX)(Sag T-48/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — anmodning om EF-ordmærket BioGeneriX — absolutte registreringshindringer — delvis beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 285/70)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ratiopharm GmbH (Ulm, Tyskland) (først ved avocat S. Völker, derefter ved avocats S. Völker og A. Schabenberger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. december 2006 af Fjerde Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1048/2004-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket BioGenerix som EF-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 20. december 2006 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1048/2004-4) annulleres i forhold til kemiske konserveringsmidler til levnedsmidler i klasse 1.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes i øvrigt.
- 3) ratiopharm GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Harmoniseringskontorets omkostninger. Harmoniseringskontoret bærer den anden halvdel af sine omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 14.4.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 24. september 2008 — Anvil Knitwear mod KHIM — Aprile e Aprile (Aprile)

(Sag T-179/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Aprile — det ældre nationale ordmærke ANVIL — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — begrundelsespligt — ret til forsvar — artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 73 og 74 i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 285/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Anvil Knitwear, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokats G. Würtenberger, R. Kunze og T. Wittmann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Laitinen og O. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Aprile e Aprile Srl (Argelato, Italien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 22. marts 2007 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1076/2006-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Anvil Knitwear, Inc. og Aprile e Aprile Srl.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Anvil Knitwear, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 170 af 21.7.2007.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. september 2008 — Prana Haus mod KHIM (PRANAHAUS)

(Sag T-226/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket PRANAHAUS — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94)

(2008/C 285/72)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Prana Haus GmbH (Freiburg im Breisgau, Tyskland) (ved advokat N. Hebeis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Weberndörfer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 18. april 2007 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1611/2006-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket PRANAHAUS som EF-varemærke.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Prana Haus GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 211 af 8.9.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. september 2008 — Município de Gondomar mod Kommissionen

(Sag T-324/06) (¹)

(Annullationsøgsmål — Samhørighedsfond — forordning (EF) nr. 1164/94 — ophævelse af finansielt tilskud — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 285/73)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Município de Gondomar (Portugal) (ved advokats J. da Cruz Vilaça, D. Choussy og L. Pinto Monteiro)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Guerra e Andrade og A. Weimar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 3782 af 16. august 2006 om ophævelse af tilskuddet fra Samhørighedsfonden til projekt nr. 95/10/61/017 — Sanering af Grande Porto/Sul — Subsistema de Gondomar.

Konklusion

1) Sagen afvises.

2) Município de Gondomar bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 326 af 30.12.2006.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. september 2008 — Rath mod KHIM — Grandel (Epican Forte)

(Sag T-373/06) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Epican Forte — ældre EF-ordmærke EPIGRAN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — søgsmålet er åbenbart retligt ugrundet)

(2008/C 285/74)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Matthias Rath (Cape Town, Sydafrika) (ved advokats S. Ziegler, C. Kleiner og F. Dehn)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Dr. Grandel GmbH (Augsburg, Tyskland) (ved advokat G. Hodapp)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. oktober 2006 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1069/2005-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Dr. Grandel GmbH og Matthias Rath.

Konklusion

1) Sagen afvises som åbenbart retligt ugrundet.

2) Matthias Rath bærer sine egne omkostninger samt betaler omkostningerne afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Dr. Grandel GmbH.

(¹) EUT C 42 af 24.2.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 8. september 2008 — Rath mod KHIM — Grandel (Epican)(Sag T-374/06) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Epican — ældre EF-ordmærke EPIGRAN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 — søgsmålet er åbenbart retligt ugrundet)

(2008/C 285/75)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Matthias Rath (Cape Town, Sydafrika) (ved advocats S. Ziegler, C. Kleiner og F. Dehn)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Dr. Grandel GmbH (Augsburg, Tyskland) (ved avocat G. Hodapp)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. oktober 2006 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1324/2005-1) vedrørende indsigelsessag mellem Dr. Grandel GmbH og Matthias Rath.

Konklusion

- 1) Sagen afvises som åbenbart retligt ugrundet.
- 2) Matthias Rath bærer sine egne omkostninger samt betaler omkostningerne afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Dr. Grandel GmbH.

⁽¹⁾ EUT C 42 af 24.2.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 10. september 2008 — Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Lipor) mod Kommissionen(Sag T-26/07) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — Samhørighedsfond — forordning (EF) nr. 1164/94 — ophævelse af finansielt tilskud — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2008/C 285/76)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Lipor) (Baguim do Monte, Portugal) (ved advocats P. Moura Pinheiro, M. Gorjão Henriques og F. Quintela)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Guerra e Andrade og A. Weimar, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5008 af 17. oktober 2006 om reduktion af Samhørighedsfonden for så vidt angår visse projekter vedrørende anlægget til forbrænding af fast byaffald fra husholdning i regionen Porto.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Serviço Intermunicipalizado de Gestão de Resíduos do Grande Porto (Lipor) betaler sine egne og Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 17.4.2007.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. september 2008 — Marcuccio mod Kommissionen(Sag T-143/08) ⁽¹⁾**(Personalesag — social sikring — afslag på anmodningen om godtgørelse af visse af sagsøgerens lægeudgifter med 100 %)**

(2008/C 285/77)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avocat G. Cipressa)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af avocat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Bl.a. påstand om annullation af afgørelser truffet af Afregningskontoret ved De Europæiske Fællesskabers fælles sygesikringsordning, hvorved sagsøgeren fik afslag på dels godtgørelse af visse af de af sagsøgeren afholdte lægeudgifter med 100 %, dels på godtgørelse af udgifterne til lægebehandling i overensstemmelse med de regler, der finder anvendelse for blomstermedicin samt en påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale ham et beløb for visse lægeudgifter.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 22.9.2007 (tidligere sag F-20/07).

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 9. september 2008 — Marcuccio mod Kommissionen(Sag T-144/08) ⁽¹⁾**(Personalesag — social sikring — afslag på anmodningen om godtgørelse af visse af sagsøgerens lægeudgifter med 100 %)**

(2008/C 285/78)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved avocat G. Cipressa)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og C. Berardis-Kayser, som befuldmægtigede, bistået af avocat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Bl.a. dels påstand om annullation af afgørelse truffet af Afregningskontoret ved De Europæiske Fællesskabers fælles sygesikringsordning, hvorved sagsøgeren fik afslag på godtgørelse af visse lægeudgifter med 100 %, dels en påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 89,56 EUR i form af et tillæg til godtgørelsen af hans lægeudgifter eller i form af en skadeserstatning.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 235 af 6.10.2007 (tidligere sag F-84/06).

Sag anlagt den 11. august 2008 — Bull m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-333/08)

(2008/C 285/79)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Bull SAS (Les Clayes-sous-Bois, Frankrig), Unisys Belgium SA (Bruxelles, Belgien) og Tata Consultancy Services (TCS) SA (Capellen, Luxembourg) (ved avocats B. Lombaert og M. van der Woude)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, det vil sige:
 - afslaget på Consortium B-Trusts bud
 - beslutningen om ikke at tildele kontrakten
 - beslutningen om at indlede et udbud efter forhandling.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anfægtet Kommissionens beslutning om ikke at antage sagsøgernes bud inden for rammerne af udbudsproceduren om kontrakten »DIGIT/R2/PO/2007/024 — Præstation af forvaltede ydelser« (EUT 2007, S 159-197776), og beslutningen om ikke at tildele kontrakten i mangel af tilfredsstillende bud og indlede et udbud efter forhandling.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne indledningsvis gjort gældende, at den anfægtede beslutning ikke blev truffet i overensstemmelse med reglerne om tildeling af kompetencer inden for Kommissionen, idet beslutningen blev truffet af en »Acting Head of Unit«. Det er sagsøgernes opfattelse, at det ikke er blevet godtgjort, at den, der har udstedt retsakt, virkelig havde kompetence til at vedtage en sådan beslutning på Kommissionens vegne.

Sagsøgerne har for det andet gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt, idet det ikke i beslutningen begrundes, hvorfor den fandt, at visse priser i sagsøgernes bud var unormalt lave, og at budet ikke overholder de relevante lovbestemmelser i tilfælde af, at kontrakten gennemføres i Bruxelles eller Luxembourg.

Sagsøgerne har endelig gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat kontrolproceduren i forbindelse med prisernes rigtighed, i det omfang hvor i) Kommissionen har udelukket sagsøgernes bud på grundlag af proceduren for unormalt lave priser, hvorimod budet var økonomisk solidt, ii) Kommissionen ikke har taget hensyn til grunde, som blev fremført af sagsøgerne, og iii) den anfægtede beslutning ikke hviler på nøjagtige faktiske omstændigheder.

Appel iværksat den 14. august 2008 af Marianne Timmer til prøvelse af dom afsagt den 5. juni 2008 af Personaleretten i sag F-123/06, Timmer mod Revisionsretten

(Sag T-340/08 P)

(2008/C 285/80)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Marianne Timmer (Saint-Sauves-d'Auvergne, Frankrig) (ved avocat F. Rollinger)

Den anden part i appellsagen: Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Ophævelse af kendelsen af 5. juni 2008 i sagen F-123/06, Marianne Timmer mod Revisionsretten.
- Appellanten gives medhold i påstanden om erstatning af det lidte tab.
- Appellanten gives medhold i påstanden om, at Revisionsretten betaler omkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel har sagsøgeren nedlagt påstand om ophævelse af kendelsen af 5. juni 2008 afsagt af Personaleretten i sagen Timmer mod Revisionsretten, F-123/06, hvorved Personaleretten afviste søgsmålet, hvorved hun havde nedlagt påstand dels om annullation af hendes bedømmelsesrapporter for perioden 1984-1997 samt de dermed forbundne og/eller deraf følgende afgørelser, herunder afgørelsen om udnævnelse af den omhandlede bedømmer til stillingen som chef for den hollandske oversættelsesafdeling i Revisionsretten og dels om erstatning af det påståede lidte tab.

Til støtte for sin appel har appellanten fremsat følgende seks anbringender:

- Fordrejning af de faktiske omstændigheder, hvilket kan udledes af de ved Personaleretten forelagte dokumenter, samt en fejlagtig henførelse af bevisbyrde.
- Fordrejning af appellants ansøgning til ansættelsesmyndigheden den 29. juli 2005 om overholdelse af artikel 14 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber i den udgave, der ligger forud for ikrafttrædelsen af forordning nr. 723/2004 ⁽¹⁾ om ændring heraf, for så vidt som ansøgningen ikke angår en yderligere prøvelse af appellants bedømmelsesrapport, således som det anføres i præmis 37 i den appellerede kendelse.
- En fejlagtig retlig kvalificering af den administrative klage af 26. juli 2006, der tilsigtede at få bedømmelsesrapporten og afgørelserne om sagsøgerens karriereforløb annulleret og ikke indeholdt krav om »hensyntagen til yderligere nye faktiske omstændigheder« (den appellerede kendelses præmis 41).
- Manglende begrundelse for klageafslaget.
- Subsidiært mangelfuld begrundelse af klageafslaget, for så vidt som Personaleretten burde have undersøgt den mangelfulde begrundelse.

— Urigtig anvendelse af retspraksis vedrørende appellanten overordnede ulovlige udøvelse af sit hverv, idet appellanten ikke har påstået, at hendes bedømmelsesrapporter var ulovlige på grund af udnævnelsen af hendes overordnede, men på grund af en ulovlig besættelse af en stilling, som appellanten kunne have besat, samt på grund af hendes overordnede personlige interesser (den appellerede kendelses præmis 42).

(¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 723/2004 af 22.3.2004 om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (EUT L 124, s. 1).

Sag anlagt den 19. august 2008 — Arkema France mod Kommissionen

(Sag T-343/08)

(2008/C 285/81)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Arkema France (Colombes, Frankrig) (ved advokats A. Winckler, S. Sorinas Jimeno og H. Kanellopoulos)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 11. juni 2008 i sag COMP/38.695 annulleres i medfør af artikel 230 EF, i det omfang den vedrører Arkema
- Subsidiært, annulleres eller nedsættes den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt ved denne beslutning, i medfør af artikel 229 EF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 2626 endelig udg. af 11. juni 2008 i sag COMP/38.695 — Natriumchlorat, hvorved Kommissionen fastslog, at visse virksomheder, herunder sagsøgeren, har tilsidesat artikel 81, stk. 1 EF, og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, idet de har fordelt salgsmængder, fastsat priser, udvekslet forretningsmæssigt fortrolige oplysninger vedrørende

priser og salgsmængder samt ved at overvåge gennemførelsen af disse konkurrencebegrænsende ordninger på markedet for natriumchlorat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren gjort fire anbringender gældende:

- Tilsidesættelse af reglerne om moderselskabets ansvar for overtrædelser begået af et datterselskab i det omfang, Kommissionen har begået faktiske fejl ved at fastslå, at Elf Aquitaine havde en afgørende indflydelse på sagsøgerens handelspolitik.
- Tilsidesættelse af sagsøgerens ret til kontradiktion og af proportionalitetsprincippet, af princippet om *non bis in idem*, om ligebehandling og om god forvaltningsskik, da grundbeløbet for sagsøgerens bøde blev forhøjet med 90 % på grund af gentagne overtrædelser.
- En undervurdering af værdien af de oplysninger, sagsøgeren fremlagde i henhold til samarbejdsmeddelelsen af 2002 (¹), idet sagsøgerens bøde burde have været nedsat med 30 %-50 %.
- Retlige og faktiske fejl samt en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, proportionalitetsprincippet og princippet om ligebehandling, da Kommissionen ikke indrømmede sagsøgeren en nedsættelse af bøden som følge af selskabets samarbejde under den administrative procedure.

(¹) Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 26. august 2008 — Aragonesas Industrias y Energía mod Kommissionen

(Sag T-348/08)

(2008/C 285/82)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aragonesas Industrias y Energía, SA (Barcelona, Spanien) (ved lawyers I. Forrester, K. Struckmann, P. Lindfelt og J. Garcia-Nieto Esteva)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 11. juni 2008 i sag COMP/F/38.695 — Natriumchlorat annulleres i det omfang, den vedrører Aragonesas.
- Subsidiært, ændres beslutningens artikel 1 og 2, således at den bøde, der er pålagt Aragonesas, ophæves eller nedsættes væsentligt.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren i henhold til artikel 230 EF nedlagt påstand om delvis annulation af Kommissionens beslutning K(2008) 2626 endelig udg. af 11. juni 2008 i sag COMP/F/38.695 — Natriumchlorat om en procedure i henhold til artikel 81, stk. 1, EF og EØS-aftalens artikel 53, stk. 1, i det omfang, den vedrører sagsøgeren. Subsidiært har sagsøgeren nedlagt påstand om en ændring af beslutningens artikel 1 og 2, for så vidt som sagsøgeren herved pålægges en bøde.

Sagsøgeren har gjort to anbringender gældende til støtte for sine påstande.

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen begik en åbenbar bedømmelsesfejl, da den fastslog, at sagsøgeren havde deltaget i et kartel fra 1994 til 2000, hvor der blev fordelt salgsmængder og fastsat priser for natriumchlorat. Sagsøgeren har anført, at de beviser, Kommissionen har fremlagt i beslutningen, ikke er tilstrækkelige til at opfylde de retlige krav til dokumentation for sagsøgerens deltagelse i en enkelt, vedvarende overtrædelse.

For det andet har sagsøgeren anført, at der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og princippet om ligebehandling, idet Kommissionen, da den beregnede bødens grundbeløb

- foretog en forkert vurdering af overtrædelsens grovhed for så vidt angår sagsøgeren
- uretmæssigt anvendte det forhøjede grundbeløb (»startbøden») i forhold til sagsøgeren
- ikke foretog en korrekt bedømmelse af overtrædelsens varighed, og
- undlod at tage de formildende omstændigheder vedrørende sagsøgeren i betragtning.

Sag anlagt den 26. august 2008 — Uralita mod Kommissionen

(Sag T-349/08)

(2008/C 285/83)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Uralita, SA (Madrid, Spanien) (ved I. Forrester, QC og lawyers K. Struckmann, P. Lindfelt og J. Garcia-Nieto Esteva)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af Kommissionens beslutning af 11. juni 2008 i sag COMP/F/38.695 — Natriumchlorat, i det omfang den angår Uralita
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om delvis annulation i henhold til artikel 230 EF af Kommissionens beslutning K(2008) 2626 endelig udg. af 11. juni 2008 i sag COMP/F/38.695 — Natriumchlorat, om en procedure i henhold til artikel 81, stk. 1, EF, og EØS-aftalens artikel 53, i det omfang sagsøgeren herved pålægges ansvar in solidum for den tilsidesættelse, Aragonesas angiveligt begik, i hvilket selskab sagsøgeren deltog fra 16. december 1996 til 9. februar 2000.

Sagsøgeren har gjort to anbringender gældende til støtte for sine påstande.

For det første har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen gjorde sig skyldig i en urigtig retsanvendelse, da den pålagde Uralita ansvar for Aragonesas adfærd på grundlag af reglen om moderselskabets ansvar.

For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen fejlagtigt pålagde Uralita ansvaret for Aragonesas adfærd på grund af en overtagelse.

Sag anlagt den 25. august 2008 — Matratzen Concord mod KHIM — Barranco Schnitzler og Barranco Rodriguez (MATRATZEN CONCORD)

(Sag T-351/08)

(2008/C 285/84)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Matratzen Concord GmbH (Köln, Tyskland) (ved Rechtsanwalt J. Albrecht)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Pablo Barranco Schnitzler (Sant Just Desvern, Spanien) og Mariano Barranco Rodriguez (Sant Just Desvern)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. maj 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1034/2007-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne afholdt i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Matratzen Concord GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »MATRATZEN CONCORD« for varer i klasse 10, 20 og 24 (ansøgning nr. 3 355 369)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Pablo Barranco Schnitzler og Mariano Barranco Rodriguez

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »MATRATZEN« for varer i klasse 20

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på varemærkeansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94, idet der mellem de omtvistede varemærker ikke foreligger nogen risiko for forveksling, samt tilsidesættelse af forordningens artikel 43, stk. 2, da det ikke er godtgjort, at der er gjort reel brug af det til støtte for indsigelsen påberåbte varemærke.

Sag anlagt den 25. august 2008 — Pannon Hőerőmű Zrt. mod Kommissionen

(Sag T-352/08)

(2008/C 285/85)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Pannon Hőerőmű Energiatermelő, Kereskedelmi és Szolgáltató Zrt. (Pécs, Ungarn) (ved ügyvédek M. Kohlrusz, P. Simon og G. Ormai)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 4. juni 2008 vedrørende den statsstøtte, som Ungarn har ydet i form af langsigtede elköbsaftaler (C 41/2005 (ex NN 49/2005)) (herefter »den anfægtede beslutning«) annulleres.
- Subsidiært fritages sagsøgeren fra den forpligtelse til at tilbagegive støtten, som er fastsat i den anfægtede beslutning i forhold til Ungarn.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er et lukket aktieselskab, som hovedsageligt beskæftiger sig med el-produktion. Inden Ungarns tiltrædelse af Den Europæiske Union havde visse el-producenter, som sælgere, og MVM Trade Villamosenergia-kereskedelmi Zrt. (herefter »MVM«), som køber, indgået langsigtede elköbsaftaler (herefter »aftalerne«). I henhold til disse aftaler var MVM forpligtet til at købe en bestemt mængde elektricitet hos producenterne, som handlede i medfør af disse aftaler. Ifølge den anfægtede beslutning udgør denne købsforpligtelse statsstøtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, og som modtagerne skal tilbagebetale.

Til støtte for sin principale påstand om annullation af den anfægtede beslutning har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at væsentlige formforskrifter er blevet tilsidesat, at retsforskrifterne er blevet anvendt forkert, og at der består en leveringsforpligtelse af almen økonomisk interesse.

For så vidt angår tilsidesættelsen af væsentlige formforskrifter har sagsøgeren for det første anført, at Kommissionen ikke har undersøgt hver enkelt aftale, men er nået til en generel konklusion i forhold til samtlige aftaler. For det andet har sagsøgeren anført, at Kommissionen ikke har taget hensyn til aftalerne lange gyldighed, men udelukkende fra den 1. maj 2004, dvs. at Kommissionen alene har behandlet perioden fra Ungarns tiltrædelse af Den Europæiske Union til vedtagelse af den anfægtede beslutning. For det tredje har sagsøgeren anført, at Kommissionen udelukkende har vurderet, hvorledes en erhvervsdrivende ville have handlet, hvis han havde været i MVM's sted, og har ikke undersøgt, hvilken adfærd en erhvervsdrivende ville have udvist, såfremt han havde været i en el-producents sted. For det fjerde har sagsøgeren anført, at Kommissionen fejlagtigt har kvalificeret prisfastsættelsesmekanismen i aftalerne som en »garanti«. Endelig og for det femte har sagsøgeren tilføjet, at Kommissionen i relation til konkurrencefordrejning alene har fremsat påstande af almen karakter og har ikke undersøgt de reelle omstændigheder.

Sagsøgeren har fremsat en anbringende støttet på en fejlagtig retsanvendelse, såfremt anbringendet om tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter findes ubegrundet. Ifølge sagsøgeren er betingelserne for at kunne kvalificere de aftaler, som sagsøgeren har indgået, som statsstøtte ikke opfyldte. For det første har Kommissionen med urette anført, at kriteriet om den private investor er opfyldt, da MVM's situation ikke kan sammenlignes med en normal privat investor. For det andet kan foranstaltningens selektive karakter heller ikke godtgøres, da indgåelsen af aftalerne skyldtes en udtrykkelig retlig forpligtelse. For det tredje blev fordelen ikke ydet af offentlige midler, da MVM er et handelsselskab, som opererer på markedsvilkår. For det fjerde foreligger der ingen konkurrencefordrejning, da det ikke kan godtgøres, at aftalerne har indvirkning på konkurrencen.

Såfremt Retten i Første Instans alligevel måtte finde, at betingelserne for statsstøtte er opfyldte, har sagsøgeren anført, at den tjenesteydelse, som sagsøgeren præsterer, er af almen økonomisk interesse, hvorfor de aftaler, som sagsøgeren har indgået, ikke udgør statsstøtte, som er uforenelig med fællesmarkedet.

Til støtte for sin subsidiaire påstand om fritagelse fra tilbagebetalingspligten har sagsøgeren påberåbt sig proportionalitetsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet og princippet om retten til søgsmålsadgang.

Sag anlagt den 21. august 2008 — Spira mod Kommissionen

(Sag T-354/08)

(2008/C 285/86)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Diamanthandel A. Spira BVBA (Antwerpen, Belgien) (ved lawyers J. Bourgeois, Y. Van Gerven, F. Louis og A. Vallery)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning af 5. juni 2008 i henhold til artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning nr. 773/2004 i sag

COMP/38.826/B-2 — Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice annulleres.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den foreliggende sag har sagsøgeren anfægtet Kommissionens beslutning (2008) D/203546 af 5. juni 2008, hvori Kommissionen erklærede, at ændringen i de faktiske omstændigheder på grund af Rettens annullation af tilsagnsbeslutningen ⁽¹⁾ ikke var et afgørende forhold, som krævede, at Kommissionen revurderede sin beslutning (2007) D/200338 af 26. januar 2007, hvorved den afviste sagsøgerens klage vedrørende krænkelse af artikel 81 og 82 EF i forbindelse med det Supplier of Choice-system, der anvendes af De Beers Group til distribution af rådiamanter, under henvisning til, at der ikke foreligger tilstrækkelig fællesskabsinteresse (»beslutning om afvisning« ⁽²⁾) (COMP/38.826/B-2 — Spira/De Beers/DTC Supplier of Choice).

Til støtte for sine påstande påberåber sagsøgeren sig tre anbringender.

For det første gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen undlod at gennemføre en omhyggelig og uvildig undersøgelse af den konkurrenceforvridende adfærd, der blev anfægtet af sagsøgeren i dens klage.

For det andet anfører sagsøgeren, at Kommissionen ikke ved revurderingen af spørgsmålet om input-afskærmning kunne påstå, at der ikke forelå tilstrækkelig fællesskabsinteresse til at følge op på klagen i lyset af den væsentlige skade som følge af den input-afskærmning, der er forårsaget af SoC-systemet. Sagsøgeren gør yderligere gældende, at der burde have foreligget en tilstrækkelig fællesskabsinteresse i input-afskærmningen, for så vidt som den påvirker forsyningen af rådiamanter på EU- og endda verdensplan. Det er sagsøgerens opfattelse, at SoC-distributionssystemet udgør et konkurrencebegrænsende selektivt distributionssystem, der begrænser konkurrencen mellem varemærker.

Sagsøgeren gør subsidiært gældende, at Kommissionen foretog en urigtig retsanvendelse og gav en utilstrækkelig begrundelse ved anvendelsen af kriteriet om afskærmningsvirkningerne, idet den:

— ikke forudgående afgrænsede den undersøgte markedsstruktur, den berørte virksomheds markedsstyrke og konkurrenternes markedsstilling.

— undlod at undersøge samtlige potentielle konkurrencebegrænsninger eller monopoliseringsaktiviteter hos den leverandør, hvis selektive distributionssystem var ved at blive undersøgt.

Sagsøgeren gør ydermere gældende, at Kommissionen foretog en åbenbar urigtig vurdering, og baserede sin afgørelse på materielt unøjagtige forhold ved at konkludere, at SoC-ordningen ikke i væsentlig grad afskærmer mindre væsentlige markedsaktører fra at få adgang til rådiamanter (input-afskærmningen).

- (¹) Sag T-170/06 Alrosa mod Kommissionen Sml. 2007 II, s. 2601, appel iværksat af Kommissionen ved Domstolen, sag C-441/07, Kommissionen mod Alrosa, EUT 2007 C 283, s. 22.
 (²) Sagsøgeren har anfægtet beslutningen om afvisning ved Retten i sag T-108/07, Spira mod Kommissionen, EUT 2007 C 129, s. 20.

Appel iværksat den 26. august 2008 af Chantal De Fays til prøvelse af dom afsagt den 17. juni 2008 af Personaleretten i sag F-97/07, De Fays mod Kommissionen

(Sag T-355/08 P)

(2008/C 285/87)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Chantal De Fays (Bereldange, Luxembourg) (ved avocat F. Moyse)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling.
- Den appellerede dom ophæves.
- Appellanten gives medhold i de annullationspåstande, som hun nedlagde for Personaleretten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel har appellanten nedlagt påstand om ophævelse af Personalerettens dom af 17. juni 2008 i sag F-97/07, hvorved Personaleretten forkastede det søgsmål, hun havde anlagt til prøvelse af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 21. november 2006 vedrørende anvendelse af vedtægtens artikel 60.

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender:

Appellanten har for det første anført, at Personaleretten begik en retlig fejl ved fastsættelsen af den tidsmæssige gyldighed af afgørelsen af 21. november 2006, hvorved administrationen dels erklærede, at hendes fravær var uberettiget fra den 19. oktober 2006 at regne, dels fratog hende retten til vederlag i hele den periode, der oversteg hendes årlige ferie. Appellanten har nemlig gjort gældende, at Personaleretten har lagt til grund, at retsvirkningerne af den omtvistede afgørelse kun gjaldt fra den 19. oktober 2006 til den 13. december 2006, nemlig til det tidspunkt, hvor administrationen modtog en lægeerklæring, der berettigede appellantens fravær, selv om retsvirkningerne faktisk stadig gælder. Denne retlige fejl er en konsekvens af en fejlagtig retlig vurdering af de faktiske omstændigheder, hvilket efter appellantens opfattelse fremgår af sagsakterne.

For det andet har appellanten anført, at den omstændighed, at Personaleretten støttede en fastholdelse af afbrydelsen af udbetalingen af det appellantens tilkomne vederlag på, at der foreligger en stiltiende afgørelse, resulterede i en retlig fejl, der indebærer en tilsidesættelse af vedtægtens artikel 25, andet afsnit, artikel 59, stk. 1, og artikel 60 samt af Kommissionens interne forskrifter for udøvelsen af de beføjelser, der tilkommer ansættelsesmyndigheden, og af retten til forsvar.

Sag anlagt den 1. september 2008 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen

(Sag T-356/08)

(2008/C 285/88)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved K. Chalkias og E. Leftheriotou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den Helleniske Republiks søgsmål antages til realitetsbehandling, og den anfægtede beslutning annulleres i sin helhed, subsidiært ændres Kommissionens beslutning således, at der ikke foretages nogen korrektion inden for sektoren for mark-afgrøder for høstårene 2004 og 2005, eller at korrektionen under alle omstændigheder begrænses til 5 % og kun for så vidt angår udgifterne til hård hvede.

- Et beløb på 609 833,96 EUR fradrages den påtænkte korrektion på 127 714 520,73 EUR eller enhver anden eventuel korrektion, som påtænkes nærværende sagsanlæg.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I nærværende søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning E(2008) 3411 af 8. juli 2008, der blev offentliggjort som beslutning 2008/582/EF og vedrører udelukkelse fra EF-finansiering af udgifter på 127 714 520,73 EUR, som Den Helleniske Republik har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), har sagsøgeren fremført følgende annullationsanbringender:

Med det første annullationsanbringende om korrektionen vedrørende dyrkning af hård hvede og undtagen til hård hvede gøres det gældende, at der er foretaget en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3508/92 ⁽¹⁾, artikel 1, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1593/2000 ⁽²⁾, artikel 58 i forordning (EF) nr. 445/2002 ⁽³⁾ og artikel 20 i forordning (EF) nr. 1782/2003 ⁽⁴⁾, da identificering af ejendomme i henhold til disse bestemmelser også er tilladt med andet kortmateriale med samme værdi som ortofotos, subsidiært at der er anlagt en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at de omtvistede korrektioner er utilstrækkeligt begrundede. Det gøres ligeledes gældende, at der ikke er hjemmel til at pålægge korrektionen, da Kommissionen ifølge sagsøgeren har bedømt de faktiske omstændigheder fejlagtigt og har overskredet grænserne for sin skønsmagt, idet den fandt, at kontrollerne på stedet ikke var blevet gennemført rettidigt.

Med det andet annullationsanbringende gøres det gældende, at den anførte nedsættelse savner hjemmel og er utilstrækkeligt begrundet, og at der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, idet Kommissionen ifølge sagsøgeren var blevet orienteret om den retslige hindring, som forsinkede færdiggørelsen af kontrolsystemet, og som efter anvisning fra og i samarbejde med Kommissionen blev indføjet i en handlingsplan med henblik herpå.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3508/92 af 27.11.1992 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 255, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1593/2000 af 17.7.2000 om ændring af forordning (EØF) nr. 3508/92 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger (EFT L 182, s. 4).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 445/2002 af 26.2.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) (EFT L 74, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugsordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1).

Sag anlagt den 5. september 2008 — Abouchar mod Kommissionen

(Sag T-367/08)

(2008/C 285/89)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Michel Abouchar (Dakar, Senegal) (ved advokats B. Dubreuil Basire og J.-J. Lorang)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at ansatte ved Kommissionen/Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) har begået ansvarspådragende fejl under udøvelsen af deres hverv.
- Det fastslås, at Kommissionen/EUF har tilsidesat bestemmelserne i artikel 155 EF, artikel 311 i den fjerde Lomé-konvention og de almindelige principper om god forvaltningsskik, bistandspligt og beskyttelse af den berettigede forventning.
- Det fastslås, at disse fejl direkte har forvoldt et tab for sagsøgeren, og Kommissionen/EUF tilpligtes in solidum at betale sagsøgeren et samlet beløb på 4 500 000 EUR i skadeserstatning.
- Kommissionen/EUF tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 100 000 EUR til dækning af de udenretlige omkostninger, sagsøgeren har måttet afholde.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet med påstand om erstatning uden for kontraktforhold ønsker sagsøgeren fastslået, at Kommissionen har tilsidesat finansforordningerne om iværksættelse af 6. og 7. Europæiske Udviklingsfond (herefter »EUF«) samt konventionerne mellem Fællesskabet og landene i Afrika, Caribien og Stillehavet (»AVS-landene«), benævnt »Lomé-konvention III« og »Lomé-konvention IV« ⁽¹⁾ inden for rammerne af forvaltningen af EUF's midler vedrørende et projekt om finansiering til fordel for små og mellemstore virksomheder i Saint-Louisregionen i Senegal.

Sagsøgeren, der konkret fik tildelt et lån i relation til et projekt vedrørende dyrkning af grøntsager i den berettigede region, er af den opfattelse, at den fejlagtige forvaltning og det underslæb, som ansatte ved Kommissionen angiveligt har gjort sig skyld i, har medført en øjeblikkelig standsning af det landbrugsprojekt, han har etableret inden for rammerne af Den Europæiske Udviklingsfond.

Sagsøgeren har i det væsentlige påberåbt sig, at Kommissionen har udvist to ansvarspådragende forhold, der kan udløse Fællesskabets erstatningsansvar uden for kontraktforhold. Sagsøgeren har konkret gjort gældende, at der — dels som følge af de fejl, der er begået af EF-ansatte under udøvelsen af deres hverv, dels som følge af den manglende kontrol med de midler, der er stillet til rådighed af Kommissionen — foreligger en tilsidesættelse af artikel 155 EF og artikel 311 i den fjerde Lomé-konvention samt af almindelige principper om god forvaltningsskik, bistandspligt og beskyttelse af den berettigede forventning.

(¹) Med virkning fra den 23.6.2000 er Lomé-konventionen blevet erstattet af Cotonouaftalen (EUT L 317, s. 3). Sagsøgeren henviser imidlertid i stævningen fortsat til Lomé III-konventionen og Lomé IV-konventionen.

Sag anlagt den 3. september 2008 — Nuova Agricast mod Kommissionen

(Sag T-373/08)

(2008/C 285/90)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Nuova Agricast Srl (Cerignola, Italien) (ved advokat M. A. Calabrese)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

Sagsøgte tilpligtes at betale følgende erstatning:

- 1 447 249,00 EUR eller et andet, højere eller lavere under sagen fastsat beløb som erstatning for virksomhedens forringede driftsresultat for regnskabsåret afsluttet 30. juni 2003 i forhold til det opnåede resultat, når investeringsprogrammet var fuldført, med genansættelse af beløbet fra den 1. juli 2003 til domsafsigelsen, og
- 1 432 497,00 EUR eller et andet, højere eller lavere under sagen fastsat beløb som erstatning for virksomhedens forringede driftsresultat for regnskabsåret afsluttet 30. juni 2004 i forhold til det opnåede resultat, når investeringsprogrammet

var fuldført, med genansættelse af beløbet fra den 1. juli 2004 til domsafsigelsen.

- 2 009 197,00 EUR eller et andet, højere eller lavere under sagen fastsat beløb som erstatning for virksomhedens forringede driftsresultat for regnskabsåret afsluttet 30. juni 2005 i forhold til det opnåede resultat, når investeringsprogrammet var fuldført, med genansættelse af beløbet fra den 1. juli 2005 til domsafsigelsen.
- 1 830 564,00 EUR eller et andet, højere eller lavere under sagen fastsat beløb som erstatning for virksomhedens forringede driftsresultat for regnskabsåret afsluttet 30. juni 2006 i forhold til det opnåede resultat, når investeringsprogrammet var fuldført, med genansættelse af beløbet fra den 1. juli 2006 til domsafsigelsen.
- 1 947 081,00 EUR eller et andet, højere eller lavere under sagen fastsat beløb som erstatning for virksomhedens forringede driftsresultat for regnskabsåret afsluttet 30. juni 2007 i forhold til det opnåede resultat, når investeringsprogrammet var fuldført, med genansættelse af beløbet fra den 1. juli 2007 til domsafsigelsen.
- Renter af de i nutidsværdi ansatte beløb beregnet fra domsafsigelsen til den samlede erlæggelse ud fra satsen fastsat af ECB for genfinansieringens hovedtransaktioner forhøjet med det antal procentpoint, som Retten måtte finde rimeligt, og som efter sagsøgerens vurdering ikke er lavere end to.
- Erstatning for sagsøgerens udgifter, herunder udgifter afholdt for den sagkyndige udtalelse af 2008.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er en naturlig fortsættelse af sag T-362/05, hvorved sagsøgeren bl.a. nedlagde påstand om, at Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for tab som følge af manglende indtjening i form af forskellen mellem driftsresultatet opnået ved afslutningen af regnskabsåret den 30. juni 2003 samt herefter den 30. juni 2004, 2005, 2006 og 2007 og de driftsresultater, der ville være opnået, såfremt den planlagte investering var blevet fuldført.

Sagsøgeren foreholder ved dette søgsmål Kommissionen de samme (eller omtrent) ulovligheder, der blev gjort gældende i sag T-362/05. Ligeledes er klagerne over Kommissionens retsakter og adfærd de samme som anført i denne sag, men de tager hensyn til konklusionen fra De Europæiske Fællesskabers Domstol i dom afsagt den 15. april 2008 i sag C-390/06 P, Nuova Agricast mod Kommissionen.

Sag anlagt den 10. september 2008 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-378/08)

(2008/C 285/91)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes og J. de Oliveira, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Principalt annulleres betalingsanmodningen fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for det Indre Marked og Tjenesteydelser, som meddelt ved skrivelse MARKT/C2/PMS/bmgD(2008) 13692, af 15. juli 2008 vedrørende »Anmodning om betaling af tvangsbøden, som Den Portugisiske Republik blev pålagt til opfyldelse af dommen i sag C-70/06, Kommissionen mod Den Portugisiske Republik«.
- Subsidiært annulleres denne betalingsanmodning i det omfang, den har retsvirkninger for tiden efter den 29. januar 2008.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger, eller — hvis Retten nedsætter tvangsbøden — hver part pålægges at bære sine egne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den Portugisiske Republik har gjort gældende, at den ved lov 67/2007, hvorved lovdekret nr. 48051 udtrykkeligt blev ophævet, fuldt ud har opfyldt Domstolens domme.

Endvidere har Den Portugisiske Republik gjort gældende, at generaldirektøren for Generaldirektoratet for det Indre Marked og Tjenesteydelser ikke har kompetence til at udstede den anfægtede anmodning, at Den Portugisiske Republiks ret til forsvar herved ikke sikres, at anmodningen savner hjemmel, og at den er udstedt under tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter.

Sag anlagt den 9. september 2008 — Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-380/08)

(2008/C 285/92)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels og M. de Mol, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 30. juni 2008, reference nr. SG.E3/MV/psi D(2008) 5364, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved Kommissionens beslutning af 13. september 2006 i sag nr. COMP/F/38.456 — Bitumen (NL) ⁽¹⁾ har Kommissionen pålagt et stort antal vejanlægsfirmaer, samt leverandører og købere af vejanlægsbitumen bøder for overtrædelse af artikel 81 EF. Kommissionen har ikke offentliggjort alle oplysninger i denne beslutning. Forskellige statslige og ikke-statslige juridiske personer, herunder Kongeriget Nederlandene, påstår at have lidt alvorlige skade som følge af disse virksomheders handlinger. Da det i forhold til erstatning for skade er meget nyttigt at have adgang til disse oplysninger, har Kongeriget Nederlandene i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽²⁾ begæret aktindsigt i den fuldstændige, uensurerede version af beslutningen af 13. september 2006. Ved beslutning af 30. juni 2008 har Kommissionen givet afslag på denne begæring.

Til støtte for søgsmålet har Kongeriget Nederlandene for det første gjort gældende, at den anfægtede beslutning er i strid med retten til aktindsigt i henhold til artikel 255 EF, sammenholdt med artikel 1, stk. 4, i forordning nr. 1049/2001.

For det andet har det gjort gældende, at Kommissionen i henhold til artikel 4, stk. 6, i forordning nr. 1049/2001 skulle have givet delvis adgang til aktindsigt.

For det tredje er den anfægtede beslutning i strid med proportionalitetsprincippet.

For det fjerde er den anfægtede beslutning i strid med artikel 253 EF, da den ikke er tilstrækkeligt begrundet.

Endelig er den anfægtede afgørelse for det femte i strid med artikel 10 EF sammenholdt med proportionalitetsprincippet.

- (¹) Kommissionens beslutning 2007/534/EF af 13.9.2006 om en procedure i henhold til artikel 81 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (Sag nr. COMP/F/38.456 — Bitumen (NL)) (meddelt under nummer K(2006) 4090) (EUT 2007 L 196, s. 40).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 16. september 2008 — Regione autonoma della Sardegna mod Kommissionen

(Sag T-394/08)

(2008/C 285/93)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Regione autonoma della Sardegna (ved avvocato A. Fantozzi, avvocato P. Carrozza og avvocato G. Mameli)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 3. juli 2008 (statsstøtte C1/2004 Italien — SG-Greffe (208) D/204339) vedrørende støtteordningen »regionallov nr. 9 af 1998 — misbrug af støtte N 272/98« annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Lov nr. 9 for regionen Sardinien af 11. marts 1998 fastsatte tiltag til fremme af lovgivning med henblik på efteruddannelse og tilpasning af hotelindustrien. Kommissionen godkendte den således fastsatte støtteordning. På trods heraf meddelte Kommissionen den 3. juli 2008 den italienske regering den her anfægtede beslutning. Ifølge denne beslutning er der inden for rammerne af den pågældende støtteordning blevet tildelt lettelser for investeringer, for hvilke der ikke var fremsat støtteansøgninger inden iværksættelsen af projektets gennemførelse, i strid med retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte (¹).

Sagsøgeren har til støtte for påstandene gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, idet

begrundelsen er selvmodsigende, og at tildelingen angiveligt var irrelevant under vurderingen af den »fremmede virkning« i forhold til de begunstigede, og dermed i vurderingen af støttens »nødvendighed«.

Det anføres i den forbindelse særligt, at en rigtig vurdering af tildelingen til de begunstigede nemlig ville have ført Kommissionen til at tillægge det rimelig vægt, at den pågældende støtteordning

— lå i ideel forlængelse af en gældende og lovlig ordning, hvorunder der ved tildelingen af støtte sås bort fra vurderingen, såfremt investeringerne var påbegyndt eller ej

— blev oprettet ved en regionallov vedtaget uden den materielle mulighed, at retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte kunne indvirke på dens regelsæt, idet dette blev vedtaget blot dagen efter nævnte retningslinjers offentliggørelse i EF-Tidende, og

— de begunstigede virksomheder har iværksat tiltag netop i tillid til støtteforanstaltningerne, som derfor fuldt ud har haft fremmede virkning.

Kommissionen har derfor taget fejl ved at vurdere støttens fremmede virkning på grundlag af det ikke godtgjorte forhold, at den begunstigede havde foretaget investeringen uanset støtten, eftersom den begunstigede ikke havde fremsendt en ansøgning inden iværksættelsen.

Kommissionens vurdering er urigtig, hvilket ses klart af, at det er umuligt at formode, at regionallov nr. 9/1998 fra begyndelsen skulle være i overensstemmelse med nævnte »retningslinjer« fra 1998.

Kommissionen har ligeledes taget fejl ved at ikke at støtte sin vurdering på en »processuel« betingelse, men på en »materiel« betingelse om støttens forenelighed på baggrund af en formodning om manglende fremmede virkning, når der ikke foreligger en ansøgning forud for investeringen, som fastsat første gang i forhold til støtte med regionalt sigte ved »retningslinjerne«, og som derfor ikke var kendt eller kunne kendes tidligere.

Kommissionens vurdering ses ligeledes at tilsidesætte traktatens artikel 88 og forordning nr. 659/99/EF for så vidt som begrundelsen for, at den pågældende støtte betegnes ulovlig snarere end som misbrug, er fuldstændig udeladt i den anfægtede beslutning; betegnelsen af foranstaltningen som støtte gennemført som misbrug udelukker principielt muligheden for tilbagesøgning.

(¹) EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

Sag anlagt den 22. september 2008 — Stowarzyszenie Autorów »ZAiKS« mod Kommissionen**(Sag T-398/08)**

(2008/C 285/94)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Stowarzyszenie Autorów »ZAiKS« (Warszawa, Polen)
(ved radcowie prawni B. Borkowska og M. Bleszyński)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 3 og artikel 4, stk. 2 og 3 (i det omfang den vedrører artikel 3) i Kommissionens beslutning af 16. juli 2008 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i nærværende sag nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 16. juli 2008 om en procedure efter EF-traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) for så vidt som den vedrører samordnet praksis, som omhandler betingelserne for forvaltning af rettighederne til offentlig fremførelse af musikværker og forvaltningsselskabernes udstedelse af den tilsvarende licens i form af de medlemsrestriktioner, som anvendes i aftaler om gensidig repræsentation, således som de er fastsat i International Confederation of Societies of Authors and Composers' standardkontrakt (CISAC's standardkontrakt) eller anvendes i praksis.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremført følgende anbringender:

- Ingen alsidig afvejning af samtlige væsentlige forudsætninger for en korrekt fortolkning af begrebet »samordnet praksis« som følge af en ufuldstændig hensyntagen til sagens faktiske omstændigheder og manglende hensyntagen til alle de uadskillelige og indbyrdes forbundne elementer, som er knyttet til udnyttelsen af ophavsrettigheder.
- Mangelfuld bedømmelse af de grunde, hvorpå det i aftalerne om gensidig repræsentation valgte områdeprincip.
- Mangelfuld fremstilling og bedømmelse af følgerne af en eventuel ændring af den nuværende ordning for udnyttelse af ophavsrettigheder.
- Manglende bedømmelse af samtlige beviser i sagen som følge af, at der ikke blev taget hensyn til de af sagsøgeren anførte faktiske omstændigheder for så vidt angår den særlige karakter af ZAiKS' virksomhed og de polske retsforskrifter om udnyttelse af ophavsrettigheder.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 2. september 2008 — CLL Centres de langues mod Kommissionen**(Sag T-202/08) ⁽¹⁾**

(2008/C 285/95)

Processprog: fransk

Formanden for Syvende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 19.7.2008.

RETEN FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 25. september 2008 — Guido Strack mod Kommissionen

(Sag F-44/05) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — ansættelse — stillingsopslag — afgørelse om afslag på ansøgning — annullations- og erstatningsøgsmål — formaliteten — søgsmålsinteresse — pension — udvalget for forudgående udvælgelse — sammenlægning — tidsmæssig anvendelse af nye bestemmelser — uafhængighed — upartiskhed — meddelelse af en afgørelse)

(2008/C 285/96)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Guido Strack (Køln, Tyskland) (først ved Mosar, derefter ved M. Wehrheim og ved F. Gengler, endelig ved P. Goergen, alle advokats)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Berscheid og H. Kraemer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels annullation af Kommissionens afgørelse om afslag på sagsøgerens ansøgning til stillingen som kontorchef for »Udbud og Kontrakter« og om udnævnelse af en anden ansøger i nævnte stilling, dels krav om erstatning.

Konklusion

- 1) Påstanden om annullation af afgørelsen om udnævnelse af A som kontorchef for »Udbud og Kontrakter« i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer afvises.
- 2) Afgørelsen om afslag på Guido Stracks ansøgning til stillingen som kontorchef for »Udbud og Kontrakter« i Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer annulleres.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagsøgeren et beløb på EUR 2 000 i erstatning.
- 4) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 5) Guido Strack bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

- 6) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af sagsøgtens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 20.8.2005, s. 28 (sag oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under sagsnr. T-225/05 og henvist til Retten for EU-personalesager ved kendelse af 15.12.2005).

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 11. september 2008 — Coto Moreno mod Kommissionen

(Sag F-127/07) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — manglende opførelse på reservelisten — bedømmelse af de skriftlige og mundtlige prøver)

(2008/C 285/97)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Juana Maria Coto Moreno (Gaborone, Botswana) (ved advokats K. Lemmens og C. Doutrelepon)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Eggers og M. Velardo, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annullation af afgørelsen truffet den 12. februar 2007 af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO AD/25/05 om ikke at opføre sagsøgeren på nævnte udvælgelsesprøves reserveliste — påstand om erstatning

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 26.1.2008, s. 57.

Sag anlagt den 30. juli 2008 — Kipp mod Europol**(Sag F-65/08)**

(2008/C 285/98)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Michael Kipp (Haag, Nederlandene) (ved avocat P. de Casparis)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen af 4. oktober 2007, hvorved Europol meddelte sagsøgeren, at der ikke var mulighed for at tilbyde ham en fast stilling.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen af 4. oktober 2007, hvorved Europol meddelte sagsøgeren, at der ikke var mulighed for at tilbyde ham en fast stilling, af afgørelsen af 29. april 2008 om afslag på klagen over den første afgørelse, og af afgørelsen af 12. juni 2008, som er truffet i forlængelse af afgørelsen af 4. oktober 2007.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 6. august 2008 — Visser-Fornt Raya mod Europol**(Sag F-67/08)**

(2008/C 285/99)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Maria Teresa Visser-Fornt Raya (Haag, Nederlandene) (ved avocat P. Casparis)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen af 4. oktober 2007, hvorved Europol meddelte sagsøgeren, at det ikke var muligt at tilbyde hende fastansættelse.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen af 4. oktober 2007, hvorved Europol meddelte sagsøgeren, at det ikke var muligt at tilbyde hende fastansættelse, samt af afgørelsen af 29. april 2008, hvorved hun fik afslag på den klage, hun havde indgivet over den første afgørelse og afgørelsen af 12. juni 2008, der blev truffet i forlængelse af afgørelsen af 4. oktober 2007.
- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 6. august 2008 — Sluiter mod Europol**(Sag F-68/08)**

(2008/C 285/100)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Rudolf Sluiter (Hillegom, Nederlandene) (ved avocat P. de Casparis)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen af 4. oktober 2007, hvorved Europol meddelte sagsøgeren, at der ikke var mulighed for at tilbyde ham en fast stilling.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen af 4. oktober 2007, hvorved Europol meddelte sagsøgeren, at der ikke var mulighed for at tilbyde ham en fast stilling, af afgørelsen af 29. april 2008 om afslag på klagen over den første afgørelse og af afgørelsen af 12. juni 2008, som er truffet i forlængelse af afgørelsen af 4. oktober 2007.
- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 6. august 2008 — Knöll mod Europol**(Sag F-69/08)**

(2008/C 285/101)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Brigitte Knöll (Hochheim, Tyskland) (ved avocat P. de Casparis)

Sagsøgt: Den Europæiske Politienhed (Europol)

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelse af 4. oktober 2007, hvorved Europol meddelte sagsøgeren, at der ikke var nogen mulighed for at tilbyde hende en fast stilling.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelse af 4. oktober 2007, hvorved sagsøgte meddelte sagsøgeren, at der ikke var nogen mulighed for at tilbyde hende en fast stilling, samt af afgørelse af 29. april 2008 om afslag på klagen over den første afgørelse og af afgørelse af 12. juni 2008, der ligger i forlængelse af afgørelsen af 4. oktober 2007.
- Europol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 1. september 2008 — Aparicio m.fl. mod Kommissionen**(Sag F-75/08)**

(2008/C 285/102)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøgere: Jorge Aparicio (Antiguo Cuscatlan, Salvador) m.fl. (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Dels påstand om at artikel 5, stk. 1, litra a), i de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende proceduren for udvæl-

gelse af 3a-kontraktansatte kendes retsstridig, dels påstand om annullation af EPSO's afgørelse om ikke at opføre sagsøgerne på listen over beståede ansøgere og i ansættelsesprocedurens database CAST 27/Relex.

Sagsøgernes påstande

- Artikel 5, stk. 1, litra a), i de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende proceduren for udvælgelse af 3a-kontraktansatte kendes retsstridig
- EPSO's afgørelse om ikke at opføre sagsøgerne på listen over beståede ansøgere og i ansættelsesprocedurens database, CAST 27/Relex, annulleres
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 18. september 2008 — Behmer mod Parlamentet**(Sag F-76/08)**

(2008/C 285/103)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Joachim Behmer (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulation af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 13 i forfremmelsesåret 2007.

Sagsøgerens påstande

- Annulation af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 13 i forfremmelsesåret 2007.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

**Sag anlagt den 15. september 2008 — Vicente Carbajosa
m.fl. mod Kommissionen****(Sag F-77/08)**

(2008/C 285/104)

*Processprog: fransk***Parter**

Sagsøger: Isabel Vicente Carbajosa (Bruxelles, Belgien) m.fl. (ved
avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Ulovlighed af Kommissionens afgørelse om at begrænse offentliggørelsen af meddelelsen om udvælgelsesprøve EPSO/AD/116/

08 og EPSO/AD/117/08 til tre sprog, ulovlighed af disse meddelelser om udvælgelsesprøver og følgelig annullation af de individuelle afgørelser truffet af EPSO om ikke at give sagsøgerne adgang til disse udvælgelsesprøver.

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Kommissionens afgørelse om at begrænse offentliggørelsen af meddelelsen om udvælgelsesprøve EPSO/AD/116/08 og EPSO/AD/117/08 til tre sprog samt meddelelserne om disse udvælgelsesprøver er ulovlige.
- De individuelle afgørelser truffet af EPSO om ikke at give sagsøgerne adgang til udvælgelsesprøverne EPSO/AD/116/08 og EPSO/AD/117/08 annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.